

Комисия по петиции

21.3.2019

ОТЧЕТ СЛЕД КОМАНДИРОВКА

след проучвателното посещение в Испания, в Национален парк „Доняна“, състояло се от 19 до 21 септември 2018 г.

Комисия по петиции

Участници в командировката:

Пал Чаки	(PPE) (ръководител)
Милтиадис Киркос	(S&D)

Член на ЕП, участващ в служебно качество:

Роса Естарас Ферагут	(PPE)
Соледад Кабесон Руис	(S&D)
Флорент Марсейеси	(Verts/ALE)

Цел

Проучвателното посещение в „Доняна“ се проведе с цел среща на място с вносителите на петиции с номера 0907/2009, 0051/2013, 0085/2013, 0257/2013 и 0260/2018 и провеждане на разговори с регионалните и националните органи, за да бъдат разбрани по-добре различните аспекти на предполагаемото нарушение на екологичното законодателство на ЕС в защитената зона „Доняна“ в Уелва.

Паркът „Доняна“ е най-големият природен резерват в Испания. Разполага с голямо разнообразие от екосистеми и се обитава от много видове на дивата флора и фауна. В хода на историята екосистемата постоянно е под заплаха от отводняване на блатистите местности, използване на вода за интензивно земеделие и замърсяване на водите. Природният парк „Доняна“ е включен в мрежата „Натура 2000“ (ES0000024, ES6150009 и ES6180005) и следователно е защитена зона съгласно Директива 92/43/ЕИО и Директива 2009/147/ЕО, съответно за местообитанията и за птиците.

Петициите се противопоставят на проекти, свързани с добива, съхранението и преноса на газ в зоната, както и на незаконното използване на подпочвени води за интензивно земеделие, което би било несъвместимо с екологичното законодателство на ЕС.

Сряда, 19 септември 2018 г. – Севиля

Среща в Севиля на 19 септември с вносителите на петиции

- Хавиер Кастровиехо от името на Клуб „Доняна“, петиция 0907/2009

Клуб „Доняна“ е сдружение с дълъг опит в опазването на „Доняна“ (40 години), като много от неговите членове са учени, а вносителят на петицията е директор на Биологична станция „Доняна“. Вносителят на петицията обяснява значението на подпочвените водоносни хоризонти и на повърхностните води в пясъчната зона на „Доняна“, които определя като биологичен коридор, започващ от Сиера Морена. Той осъжда системното неспазване на европейските директиви и забавянето при прилагането им, както и провала на политиките на администрацията във връзка с превенцията и предпазните мерки при опазването на „Доняна“. Твърди, че неефективното управление на парка и инвестициите за милиони, направени от Европейската комисия, трябва да бъдат разследвани. Положението в парка е достигнало необратима точка, тъй като според учените той е застрашен поради: замърсяване с тежки метали в Уелва; 10 до 15 хектара интензивно култивиране; инвазивни видове; и свръхексплоатация на водоносния хоризонт 27, което причинява влошаване на състоянието на влажните зони. Измененията в системата на водоносните хоризонти са променили водния цикъл, като са предизвикали загуба на биологично разнообразие и са станали заплаха за различни видове (патица малвазия, есетра, заек). Територията, която обгражда „Доняна“, оказва отрицателно влияние върху парка със своите оризища и насаждения с ягоди и боровинки. През 1957 г. блатистата местност е свързана с Гуадалкивир, а днес това вече не е така поради изградените диги, които предизвикват сериозни изменения при растителността: блатната растителност изчезва, измествана от пасищата. Блатистата местност е под постоянна заплаха, а нейното опазване трябва да се превърне в главен приоритет.

- Пилар Гонсалес Модино, от името на Asociacion Primavera Andaluza, петиция 0257/2013

„Доняна“ е част от региона, населяван от турдетаните, древен предримски народ, който според гръцкия географ Страбон е най-цивилизованото население на Иберия и предшественик на цивилизацията Тартес. Това е важно не само по биологични причини, но и по отношение на културата и цивилизацията. Вносителката на петицията осъжда факта, че разполагането на газови хранилища би поставило в опасност духовното наследство на андалусийците. Добивът на газ, който включва пробиване на джобове с газ, води до очевиден сеизмичен риск и служи на корпоративните интереси на енергийни предприятия, а не на нуждите от газ на населението. Човешката дейност също е изложена на риск. Избухналият миналата година пожар в „Доняна“ е доказателство за риска, който съществува при наличието на газови хранилища.

- Антонио Маильо Канядас, представител на вносителя на петиция Педро Хименес Сан Хосе, от името на Izquierda Unida de Huelva, петиция 0051/2013

Представителят на вносителя осъжда факта, че парк „Доняна“ е несъвместим със съхранението на газ. Става въпрос за проект, който излага на опасност водоносните хоризонти и представлява висок сеизмичен риск за зоната, което създава несигурност. Това засяга околната среда предвид свръхексплоатацията на водоносните хоризонти, която се осъществява както по законен, така и по незаконен начин. Той осъжда факта, че газовият проект е разделен на 4 проекта и не се прави оценка на тяхното съвкупно въздействие. Мнението му е, че това представлява приватизиране на недрата на „Доняна“ и спекулативно използване на подпочвения пласт. Заявява, че „Доняна“ не може да си позволи деградация поради неспазване на правилата, че трябва да се води битка срещу замърсяването на водоносните хоризонти и че се надява посещението да допринесе за това, съвместните действия на ЕП и на гражданите да се окажат решителни за опазване на наследството. Той казва, че проектите за газ не гарантират безопасността и не са проведени подходящи проучвания, за да се докаже пълна сеизмична безопасност след инжектирането на газ.

- Рафаел Гавилан Фернандес, представител на вносителя на петиция Аурелио Гонсалес Перис, от името на Asociación Mesa de la Ría de Huelva, петиция 0085/2013

Представителят на вносителя осъжда факта, че регионалното правителство на Андалусия е взело решение провинция Уелва да се превърне в център за производство, съхранение и разпределение на изкопаеми горива, и осъжда използването на „Доняна“ като разширение на Нефтохимическата промишлена зона на Уелва. Тъй като въпросната промишлена зона е превишила възможностите си за съхранение на газ, е взето решение да се използва подпочвеният слой на „Доняна“, за да се смекчи този недостиг. Той разкритикува факта, че Repsol развива дейност от 1995 г. по бреговата линия на „Доняна“ по силата на концесии, известни като „Poseidon Norte“ и „Poseidon Sur“, без каквито и да било оценки на въздействието върху околната среда. Освен това той е критичен към факта, че Enagás, в качеството си на оператор на съоръженията и мрежите за съхранение на газ, които протичат през „Доняна“, е едно от дружествата, решили да превърнат „Доняна“ в мащабен проект за газ. Според сдружението Mesa de la Ría не само трябва да се извърши съвкупна оценка на четирите фази, на които е разделен проектът на Gas

Natural, но и заедно с проектите, развивани понастоящем от Repsol и Enagás. Газовата заплаха за „Доняна“ произтича от действията на три предприятия, поради което трябва да се оценят съвкупно техните действия, общо и поотделно, по отношение на начина, по който те оказват въздействие върху крехкия природен баланс на „Доняна“.

Представителят на вносителя изтъква огромния сеизмичен риск, причинен от нагнетяването на газ в „Доняна“, тъй като геоложкото състояние на подпочвения слой е много по-сложно от това в т.нар. „Проект „Кастор““. В резултат на това правителството трябва да изплати повече от 1,3 милиарда евро компенсация на строителната фирма на това съоръжение за инжектиране на газ. Освен това той осъжда факта, че предприятието Gas Natural е разделило допълнително проекта за съхранение на 4 фази, за да заблуди административните органи и да получи нужните екологични разрешения.

Жителите на Уелва остават изолирани от разгръщащата се индустриална дейност, която ги обрича на слабо развитие и на рискове за здравето и околната среда, предизвикани от нея. Вносителят призовава ситуацията да се промени и да се предотврати превръщането на „Доняна“ в разширение на Нефтохимическата зона на Уелва.

След това думата взе г-н *Чаки*, който откри сесията въпроси и отговори. Той обясни, че Европейската комисия е направила изявление относно положението в „Доняна“, като е започнала процедура за нарушение през 2014 г. по отношение на свръхексплоатацията на водоносните хоризонти, и попита какво друго може да бъде направено.

Г-н *Кастровиехо* взема думата, за да обвини Европейската комисия за липсата на прозрачност в нейните действия и на информация за гражданите относно неспазването на правилата от страна на администрацията. Той отправи искане използваните средства на ЕС да бъдат разпределени с абсолютен приоритет за възстановяване на блатата.

Г-н *Маильо* говори за газовите проекти, като обвинява органите във фрагментиране на проектите и конфликт на интереси от страна на предприятията за природен газ и политиките, които пренебрегват сеизмичните рискове.

Г-н *Гавилан Фернандес* подчертава, че газовите проекти са не само тези на Gas Natural, но също така и проектите на Repsol и Enagás, които не са получили екологична оценка. Осъжда факта, че замърсяването започва от вълнолома на Уелва и се простира по дължината на крайбрежната зона на „Доняна“.

Г-жа *Модино* призовава да се опази хилядолетното културно и етнографско наследство: „Градината на Хесперидите“ и Тартес са в недрата на „Доняна“ и археолозите могат да го документират, поради което под толкова ценни археологически останки не трябва да се съхранява газ.

Г-н *Киркос* заявява, че „Доняна“ е застрашена от добива на въгледород, и задава въпроса какво отражение има начинът на добив върху околната среда. Пита какво е становището на съда спрямо разделянето на проекта на четири подпроекта, каква е позицията на органите на Андалусия по въпроса и как ще бъде съхраняван газът.

Г-жа *Кабесон* отбелязва, че има различни разпоредби за защита, тъй като проектите са разположени в различни зони, и подчертава, че понастоящем е в експлоатация само

проектът Марисмас оксидентал. Тя осъжда фрагментирането на проекта и възможните сеизмични рискове, свързани с вливането на газ в отворите, оставени от добива.

Среща в Севиля на 19 септември с организации на гражданското общество

- Plataforma Salvemos Doñana и Ecologistas en Acción [Платформа „Да спасим „Доняна“ и „Еколози в действие“]: Хуан Ромеро и Абел Лакайе

Г-н Ромеро заявява, че неговата организация се противопоставя на използването на защитената природна зона „Доняна“ и на нейните околности, за да се изгради система за съхранение на природен газ чрез нагнетяването му през водоносния хоризонт в подпочвения слой. Става дума за индустриалния проект за съхранение „Марисмас“ и за всички подпроекти на предприятието Naturgy (Petroleum Oil & Gas España, S.A., филиал на Gas Natural Fenosa).

Обяснява, че предприятието е правопреемник на разрешенията и добива природен газ от 30 години, но от момента на заявяване на новите разрешителни през 2012 г. проектът „Марисмас“ включва нова дейност, която е нагнетяването на природен газ за съхранението му в подпочвения слой. Така той се превръща в огромен проект за извличане и нагнетяване на газ, който с цел улесняване на административните процедури и изпълнението е разделен на четири подпроекта, чиито имена отговарят на местоположението им в „Доняна“: „Саладильо“, „Марисмас оксидентал“, „Марисмас ориентал“ и „Асналкасар“.

Подпроектът „Марисмас оксидентал“, разположен в самия център на област „Доняна“, на територия, която до момента не е включена в защитената зона, представлява единствения проект, който разполага с всички нужни разрешителни за изпълнение и се нуждае от серия от строителни работи, състоящи се в следното:

Съществуващите към днешна дата 13 кладенеца трябва да бъдат преобразувани в инфраструктура за съхранение на газ.

Трябва да се отворят и пуснат в експлоатация 18 нови кладенеца, първо за добив, а след това и за нагнетяване на газ.

Трябва да се изгради свързваща газопроводна мрежа с дължина 65 км, разпределена по територията на „Доняна“.

Платформата „Да спасим „Доняна“ се обявява против, защото научните доклади, изготвени от официалните научноизследователски организации, потвърждават рисковете от предизвикана сеизмичност, които могат да доведат до катастрофални последици. Висшият център за научни изследвания (акроним на испански език: CSIC) и Институтът за геоложки и миннодобивни работи на Испания (акроним на испански език: IGME) не изключват в достатъчна степен възможността за сеизмични рискове. В доклади на изследователи от Университета в Уелва се посочва рискът от предизвикана сеизмичност. Според оратора в тази зона сеизмичността е доказан факт. Според г-н Ромеро съществува един неуспешен прецедент: подобен претърпял неуспех проект в Кастильон (Испания), а именно „Проектът „Кастор“ за нагнетяване на газ чрез пресичането на водна маса, който е отменен след вълна от земетресения през 2013 г.

„Еколози в действие“ се обявява против, защото „Доняна“ е защитена зона, която се явява символ на опазването в Европа. Тя е мозайка от биотопи и резерват на биологичното разнообразие със своите 4800 видове, които представляват 75% от биологичното разнообразие на Европа. Проектът „Марисмас“ и четирите му подпроекта не отговарят на испанското и на европейското законодателство в областта на околната среда и екологичната оценка: „Предвид факта, че четирите проекта оказват въздействие върху един и същ водоносен хоризонт и една и съща система от плочи и пукнатини, считам, че сеизмичният риск от този проект е достатъчен, за да се спре процедурата по одобрение и изпълнение в съответствие с принципа на предпазливост, както е направено в миналото с други проекти или проблеми, които биха могли да засегнат опазването на „Доняна“. В „Доняна“ има само един водоносен хоризонт, който се оказва и засегнат в най-голяма степен: водните маси на Ла Росина и Алмонте, които попадат в обхвата на мрежата „Натура 2000“.

Ecologistas en Acción цитира следните четири нарушения:

1. Програмиране без стратегия през 2006 г. (без СИА)
2. Фрагментиране на ОВОС – и кумулативните въздействия
3. без анализ на предизвиканите сеизмични рискове (цитирано дело C-50/09 ЕС срещу Ирландия)
4. Подценяване на площта на изследването

- Световен фонд за дивата природа (WWF): Фелипе Фуентелсас и Хуанхо Кармона

След години на политическо бездействие пред незаконното земеделие, водоносният хоризонт, който дава живот на „Доняна“, се изчерпва, а заедно с него изчезват и местообитанията и видовете, превръщащи „Доняна“ в уникално място. Към жалбата, направена от WWF, се присъединяват омбудсманът на Андалусия, омбудсманът на Испания и Биологичната станция на „Доняна“ (CSIC).

Положението е особено тревожно предвид стойността на мястото, донесла му признанието национален парк (1969 г.), биосферен резерват (1981 г.) и обект на световното наследство (1994 г.) на ЮНЕСКО, както и влажна зона с международно значение по силата на Рамсарската конвенция за влажните зони (1982 г.).

WWF изтъква, че съгласно наличните публични данни количеството вода, което достига до блатистите местности, е с 80% по-малко в сравнение с естествените им нива, а 1000 незаконни кладенеца и 3000 хектара незаконни култури продължават да пресушават водоносния хоризонт, от който зависи оцеляването на „Доняна“. Незаконната и неустойчива употреба на вода засяга сериозно природните дадености на „Доняна“ и води до загубата на биологично разнообразие или пресушаването на лагуните.

Научните доказателства позволяват да се заключи, че водните маси и екосистемите в природна местност „Доняна“ и нейните околности се намират в по-лошо състояние от описаното в действащите документи за планиране, като се нарушават европейски правила като Рамковата директива за водите или директивите за местообитанията и за птиците. Това се потвърждава от промените в растителността, пресушаването на лагуните, изчезването на някои видове риби, намаляването на някои видове птици, напредването на еутрофията и наличието на инвазивни видове.

На опасност е изложено най-вече опазването на най-засегнатите водни птици поради важни причини като човешкото вмешателство в режима на наводняване на блатистата местност. Европейските директиви задължават да се предприемат специални мерки за опазване във връзка с екологичните изисквания за местообитанията и видовете, за да се гарантира благоприятен природозащитен статус, както и оцеляването и размножаването на птиците в техния ареал.

Като цяло състоянието на водите и състоянието на запазване на биологичното разнообразие в „Доняна“ са донякъде отрицателни. Водните екосистеми в „Доняна“ бяха подложени на натиск от глобалните промени, от една страна, и на специфичния натиск на добива и замърсяването на подземните и повърхностните води, от друга страна. Това засяга пряко настоящото състояние на „Доняна“, но също така не позволява да се противодейства на последиците от изменението на климата.

От своя страна ЮНЕСКО, чрез своя Комитет за световното наследство, в решение от 2017 г. относно „Доняна“ „със загриженост отбелязва заключенията на годишния доклад за 2016 г. на Басейновата дирекция на Гуадалкивир, според който ако не се промени настоящото равнище и използването на почвените ресурси в значителна част от масите подпочвена вода, ще бъде изложено на опасност доброто им състояние и това на зависимите от тях сухоземни местообитания...“. И накрая, в международен план Европейската комисия започна процедура за установяване на неизпълнение на задължения срещу Испания (по повод жалба на WWF) заради лошото управление на водите в „Доняна“, което е в нарушение на директивите за птиците и за местообитанията и на Рамковата директива за водите.

През 2016 г. лошото състояние на водите в „Доняна“ принуждава WWF да предприеме събиране на най-актуалните и пълни данни за опазването на местообитанията и видовете, както и голям брой научни публикации за екосистемите и водните маси в „Доняна“. Успоредно с това през май 2016 г. е организиран семинар с експерти по водите в „Доняна“, на който присъстват над 20 изтъкнати учени и технически лица, за да проверят и допълнят тази информация. Експертите единодушно потвърждават, че природозащитният статус на „Доняна“ е по-лош от посочения в документите за планиране на испанските и андалусийските органи във връзка с „Доняна“.

Тази информация беше използвана за изготвяне на доклада „El Estado del Agua en Doñana: Una Evaluación del Estado de las Aguas y los Ecosistemas del Espacio Protegido“ [Състоянието на водата в „Доняна“: оценка на състоянието на водите и екосистемите в защитената зона], един от най-пълните и изчерпателни научни анализи, проведени до момента относно състоянието на водите в „Доняна“, повърхностни и подземни, и въздействието, което влошаването на състоянието им е оказало върху екосистемите на района. Една от подчертаните последици е намаляването на популациите на зависимите от доброто състояние на блатистите местности водни птици, като мраморната патица, която е критично застрашена. Крайбрежните лагуни (повечето от тях временни, някои постоянни, и един от природните елементи, които правят „Доняна“ толкова специална) пресъхват неудържимо. Изчезнали са 40% от видовете водни кончета и бръсничета, живеещи там.

Анализът на WWF, който се позовава на официални данни от правителството, предупреждава, че големият водоносен хоризонт, захранващ влажната зона, е претърпял

драматичен спад от 70-те години насам, факт, който се потвърждава година след година в докладите на органа за управление на басейна. В момента контролът върху използването на водата в „Доняна“ е толкова слаб, че дори не е ясно общото количество, което се добива ежегодно от водоносния хоризонт. От своя страна експертите стигат до заключението, че трябва да изминат между 30 и 60 години, за да може водоносният хоризонт на „Доняна“ да се възстанови напълно от сегашната свръхексплоатация, след като бъдат предприети твърди мерки срещу незаконното и неустойчиво използване на водата в областта.

С оглед на нейното истинско състояние „Доняна“ се нуждае от спешни действия за промяна на сегашната тенденция на влошаване. Някои от тях са: затваряне на незаконните кладенци и мониторинг на извличането на подземни води; подобряване на практиките за напояване в района около „Доняна“; намаляване на дифузното замърсяване; преместването на сондажите за градско развитие на Маталасканяс и подобряването на пречиштането на достигналата вода в „Доняна“, както и подобряването на управлението на водите и привличането на участието на местното население, като се докаже, че подобряването на състоянието на водата в „Доняна“ би било от полза за местните жители.

Подпочвените води са от голямо значение за поддържането на блатистите местности и влажните зони на „Доняна“, поради което средносрочното и дългосрочното им възстановяване ще зависи от различни фактори, сред които доброто състояние на водната маса на познатия като водоносен хоризонт 27 или подпочвена водна маса (Алмонте-Марисмас, разделена на 5 подзони в рамките на действащия План за управление на речния басейн на Гуадалкивир за периода 2015 – 2021 г.). WWF заключава, че предвид данните и графиките от Доклада за 2017 г., одобрен от Басейновата дирекция на Гуадалкивир, пиезометричното ниво на водоносния хоризонт не е възстановено от последната голяма суша от средата на 90-те години. Независимо от регистрираните валежи и наличието на изключително влажни години, 81,25% от секторите днес са в същото или в по-лошо състояние спрямо периода от преди 24 години. Безконтролният, неустойчив и много често незаконен растеж на интензивното напоително земеделие в района на Национален парк „Доняна“ е най-голямата заплаха за тази местност, обявена за обект на световното наследство. От повече от едно десетилетие непрекъснато се следи положението с напоителните системи около „Доняна“, като се правят проверки на място и се извършва дистанционно проследяване (сателитни кадри) с цел контрол и алармиране в случай на повишаване на напоителната площ. С цел да сложи ред в хаоса от насаждения, които обграждат „Доняна“, Регионалното правителство на Андалусия съвместно с централното правителство през 2014 г., седем години след започване на работа и със съгласието на земеделските стопани, одобри т.нар. „План за ягодите“ или „Специален план за горската корона“ (Специален план за устройството на поливните площи, разположени на север от горския масив на „Доняна“). Въпреки прилагането на специалния план от страна на органите поливните площи продължават да завземат все по-голяма територия. В последния доклад на WWF се посочва, че в рамките на Специалния план за горската корона в периода 2016 – 2018 г. са установени нови 365 хектара, предмет на интензивно напояване. Тези нови насаждения са добавени към площта от 1680 хектара, установени между 2004 и 2015 г. – периодът, в който на хартия се слага край на безконтролния растеж на поливното земеделие на територията на „Доняна“.

В общи линии по-голямата част от новата поливна площ се използва за оранжерийно отглеждани култури, като през последните години преобладаващите насаждения са боровинките.

Този растеж предизвиква тревога не само заради непосредственото си въздействие, но също така и в средносрочен и дългосрочен план, тъй като когато поливните системи биват открити от официалните органи или е получена жалба от WWF, администрацията не ги забранява, нито ги затваря предохранително. Освен това за незаконните напоителни системи това положение обикновено е разходоефективно, защото получените за всеки един селскостопански сезон печалби са по-високи от ниските икономически санкции, които се налагат.

- ASAJA Андалусия: Емилио Виейра; Едуардо Мартин: генерален секретар на ASAJA Севиля

ASAJA е в управителния съвет и в съвета на „Доняна“ в продължение на 20 години. Те представляват земеделските стопани и са много загрижени за състоянието на водоносния хоризонт и за положението на селското стопанство и животновъдството. Те не разполагат със същите данни като WWF, но признават, че съществува проблем в северната част на парка, тъй като откриването на водни кладенци е било разрешено. Необходимо е да се излезе от тази ситуация; трябва да се въведе ред между незаконното напояване и неговото законно съответствие, тъй като незаконното напояване упражнява нелоялна конкуренция на законното напояване. Налице са повече законни земеделски стопани, отколкото незаконни, и законните земеделски стопани не злоупотребяват с положението си; напротив, техните практики са сметени за устойчиви и служат за пример (например оризището в Севиля). Не е справедливо всички земеделски стопани да бъдат подвеждани под общ знаменател: съществуват данни за закриванията на кладенци, което означава, че органите са действали, макар и може би твърде бавно. Земеделието е секторът, който издържа населението, живеещо около парка, и който е засегнат от продължителната суша. Да се говори за вода означава да се говори за земеделие, в този случай за устойчиво земеделие.

Г-н Чаки благодари за отговорите и обясненията на всички участници и посочва, че разговорът е бил много полезен. Изразява благодарност към всички за новата предоставена информация, признава сложността на управлението на парк „Доняна“ и открива времето за въпроси:

Г-жа Естарас заявява, че трябва да се намери баланс между опазването на водоносния хоризонт и земеделската дейност, и благодари на всички оратори за техния принос.

Г-жа Кабесон поставя въпроса за действителното отражение на изменението на климата върху „Доняна“ и за това как да се реши проблемът с незаконните кладенци. Г-н Кармона отговаря на въпроса за изменението на климата, като обяснява, че изменението на климата наистина засяга устието на Гуадалкивир, изчезването на плажа в Маталасканяс и призовава за бързи решения за „Доняна“. Г-н Фуентелсас отговаря на въпроса за незаконните кладенци, като казва, че охраната е недостатъчна (броят на охранителите е увеличен от един на петима). Той иска да бъдат приложени предпазни мерки по отношение на незаконно напояваните земеделски стопанства и кладенците да бъдат временно затворени. Казва, че преписките изтичат по давност поради неприлагане и кладенци се затварят единствено в замяна на предоставянето на земеделските стопани на

повърхностни води по довеждащи канали. Настоява за затварянето на хектарите незаконно напоявани земи.

Г-н Киркос заявява, че по отношение на газа това, което трябва да се направи, е да се премине към чиста енергия; той призова за продължаване на затварянето на незаконните водни кладенци и за развитието на устойчиво селско стопанство. Той пита за възможни течове. Г-н Лакайе отговаря, че сеизмичността, предизвикана от газовия натиск, би могла да бъде опасна и че това, което е наистина важно, е да се установи дали газовото съоръжение за съхранение все още е необходимо за доставка на газ. Той казва, че са възможни течове и че без подходящи филтри подземните слоеве ще бъдат замърсени. Той казва, че съществуват алтернативи. Проектът е спекулативен: да се съхранява газ и да се използва, ако и когато е необходимо. Съоръжението за съхранение е било изградено в момент, когато е било предвидено високо ниво на потребление на газ (през 2006 г.), и може вече да не е необходимо.

Среща в Севиля на 19 септември с органите на Регионалното правителство на Андалусия

- Хосе Фискал Лопес, регионален министър по въпросите на околната среда и териториалното планиране

„Доняна“ е природна местност и включва Националния парк „Доняна“, който от 1999 г. е управляван като природна местност „Доняна“ (120 000 хектара). Той притежава уникално биологично разнообразие и е дом на символични видове като иберийския рис и испанския царски орел. Той е сметен за специална защитена зона за птици (испанско съкращение: ZERA) и специална защитена зона (съкращение на испански език: ZEC); част от европейската екологична мрежа „Натура 2000“; и е обявен за биосферен резерват и обект на световното наследство от ЮНЕСКО, наред с много други видове защита и високи постижения.

За регионалното правителство на Андалусия „Доняна“ е основен екологичен приоритет; по-рано е била управлявана от държавата, а от 10 години насам е под управлението на регионалното правителство. Това е територия, която в исторически план винаги е била застрашена от човешката дейност. Днес заплахите пред „Доняна“ са: изменението на климата, газовият проект и състоянието на водоносните хоризонти.

В исторически план на територията на природна местност „Доняна“ е добиван природен газ от подпочвените пластове, като съществуват различни находища, кладенци и газопроводи, притежание на Petroleum Oil & Gas España S.A., част от енергийна корпоративна група Gas Natural Unión Fenosa. През последните години тази група от предприятия желае да засили газовата си дейност в областта, като представя четири нови проекта („Марисмас оксидентал“, „Саладильо“, „Марисмас ориентал“ и „Асналкасар“), разположени в различни общини на провинциите Уелва и Севиля, като се предвижда промяна на съществуващите дейности с нови обекти (оградени физически зони, в които се намират кладенците и останалата инфраструктура), кладенци, газопроводи, електропроводи и машини, и най-вече с нова дейност по съхранение на природен газ в газовите резервоари, използвани до момента.

Екологичната оценка за тези четири проекта е извършена поотделно за всеки един от тях, като положението им от административна гледна точка е следното:

– „Марисмас оксидентал“, намиращ се извън границите на природната местност „Доняна“. Независимо от факта, че оказва въздействие върху територия от значение за Общността (ТЗО) в мрежата „Натура 2000“, този проект е получил положителна декларация за въздействието върху околната среда (съкращение на испански език: DIA) на 13 септември 2010 г., издадена от Министерството на околната среда като част от процедурата за оценка на въздействието върху околната среда на държавата, и положително комплексно екологично разрешително (съкращение на испански език: AAU) от 15 ноември 2010 г., издадено от Министерството на околната среда на регионалното правителство на Андалусия. На 13 септември 2015 г. единното екологично разрешение на проекта получава допълнителна двугодишна валидност. На 10 март 2016 г. компетентното Министерство на енергетиката, по онова време Министерство на промишлеността, енергетиката и туризма, а днес Министерство на енергетиката, туризма и цифровия дневен ред, дава окончателното разрешение за проекта.

– „Саладильо“, разположен в природния район „Доняна“. Разполага с положителна декларация за въздействие върху околната среда от 15 януари 2013 г., издадена от компетентното Министерство на околната среда в рамките на процедурата по оценка на въздействието върху околната среда, която е в правомощията на държавата. Обаче този проект не разполага с разрешение за строеж върху неподлежащи на урбанизиране територии в защитена природна местност съгласно Закон 2/1989, а такова разрешение е несъвместимо с Устройствения план за природните ресурси (съкращение на испански език: PORN) и Плана за използване и управление (съкращение на испански език: PRUG) на природна местност „Доняна“. Следователно проектът не би могъл да се осъществи.

– „Марисмас Ориентал“, разположен в природната местност „Доняна“. Разполага с положителна декларация за въздействие върху околната среда от 15 януари 2013 г., издадена от компетентното Министерство на околната среда в рамките на процедурата по оценка на въздействието върху околната среда, която е в правомощията на държавата. На 8 януари 2016 г. Съветът по околна среда към Регионалното правителство на Андалусия издава решение за непредоставяне на единно екологично разрешение на този проект, тъй като той не може да получи разрешение в границите на защитена природна зона и с оглед на факта, че на 14 март 2015 г. Съветът за участие на Природна местност „Доняна“ е дал отрицателно становище за единното екологично разрешение, което е със задължителен характер за Съвета съгласно член 21 от Закон 8/1999 за Природна местност „Доняна“. Следователно проектът не може да се осъществи.

– „Асналкасар“, намиращ се извън границите на природния район „Доняна“. Разполага с положителна декларация за въздействие върху околната среда от 15 януари 2013 г., издадена от компетентното Министерство на околната среда в рамките на процедурата по оценка на въздействието върху околната среда, която е в правомощията на държавата. На 8 януари 2016 г. Съветът по околна среда към Регионалното правителство на Андалусия издава решение за предоставяне на единно екологично разрешение за този проект, като има предвид, че на 14 март 2015 г. Управителният съвет на Природна местност „Доняна“ е дал отрицателно становище за единното екологично разрешение за „Марисмас ориентал“, без да се произнесе за проекта „Асналкасар“, тъй като той не се намира в границите на Природна местност „Доняна“.

Регионалното правителство на Андалусия изразява съмнение дали е извършено подходящо проучване на кумулативните синергични влияния на четирите проекта върху околната среда, в частност върху зоните в мрежата „Натура 2000“, особено когато новата дейност, която ще се осъществява, се състои в постоянно съхранение на газ. Регионалното правителство на Андалусия изтъква това обстоятелство през всичките тези години в рамките на различни процедури за предоставяне на информация, инициирани за тази цел от институции като Европейската комисия (пилотен проект 5081/13/ENVI) или омбудсмана на Андалусия (жалби 13/1241 и 16/5654).

Позицията на Регионалното правителство относно газовия проект е отрицателна за проектите в границите на „Доняна“, а проектите извън местността също счита за нецелесъобразни; Ясна позиция, подкрепена от CSIC: изследване на д-р Мигел да Лас Доблас Лавин (изследовател от CSIC), който в доклада си ясно посочва, че в испанските и португалските крайбрежни зони на залива на Кадис се наблюдават активни неотектонски процеси с множество доказателства за повтарящи се земетресения и цунами, и посочва необходимостта оценката на въздействието върху околната среда на проекта за газопровод да включва задълбочено геофизично/тектонско проучване, което да оцени сеизмичния риск. Следователно предвид факта, че четирите внесени проекта оказват въздействие върху един и същ водоносен хоризонт и една и съща система от плочи и пукнатини, сеизмичният риск от този проект е достатъчен, за да се спре процедурата по одобрение и изпълнение, докато не се изготви подходящата оценка на цялостния проект от независим мултидисциплинарен екип учени, както е правено в миналото и по други проекти или проблеми, които са могли да засегнат опазването на „Доняна“.

Фактът, че оценката на въздействието върху околната среда не разглежда сеизмичните рискове от нагнетяването на газ би могъл да предполага, че оценката на риска от замърсяване на водоносния хоризонт е пренебрегната, като са приети такива условия за геоложка стабилност, които може да са довели до подценяване на риска от замърсяване на водоносния хоризонт. Министърът се позовава на доклада на CSIC за инциденти, причинени от подземното съхранение на природен газ в Ампоста, познато под името „Проект „Кастор“, чиито предизвикани сеизмични ефекти в процеса на нагнетяване дават видимост на проекта и водят до оттегляне на държавната концесия, независимо от наличието на положителна декларация за въздействие върху околната среда.

Принципът на предпазливост е водещ принцип в анализа на всяка инициатива, която може да доведе дори до потенциален риск за природните дадености или околната среда. Предвид факта, че в този случай става въпрос за естествена среда за неизчислимата стойност на „Доняна“ и че освен това потенциалните рискове могат да засегнат физическата безопасност на хората и обектите, искането за преразглеждане на декларациите за въздействие върху околната среда са напълно уместни; а с оглед на това, че един от четирите проекта вече разполага с окончателно разрешение („Марисмас оксидентал“), в еднаква степен е уместно и спирането на изпълнението му.

Вторият проблем на „Доняна“ е водата, същността на парка. Екосистемата, която осмисля парка, са сезонните блатисти местности, които се наводняват при валежи. Не трябва да се забравя, че водоносен хоризонт 27 „Алмонте-Марисмас“, който снабдява „Доняна“, се намира в речния басейн на Гуадалкивир; тоест влиза в правомощията на държавата. В последните представени от Басейновата дирекция данни от юли 2018 г.

може да се види, че влошаването е спряно и въпреки лошото състояние на водоносния хоризонт, темповете му на спад са забавени. Състоянието на водоносния хоризонт е свързано с повишаване на засадената горска маса и земеделието около парка, практики, които сега са отговорни, законни и устойчиви. Преди 10 години това не е било така, но устройственият план за северната корона на „Доняна“ не е позволил „Доняна“ да бъде изложена на риск. Търсената цел е да се запази устойчивото земеделие и да се съхрани „Доняна“, тоест баланс между всички интереси в зоната. Затворени са 400 незаконни водни кладенци и са открити съдебни производства срещу незаконните кладенци и парцели в границата на горския масив. За земеделските стопани е прекарана повърхностна вода от водохранилища в Уелва чрез довеждащи канали, което подсигурава поливните площи и позволява затварянето на кладенците.

Специалният устройствен план за поливните територии, разположени на север от горската корона на „Доняна“, от 2014 г. гарантира оцеляването и устойчивостта на поливната земеделска площ, без да заплашва водните ресурси на „Доняна“. Автономната област, в рамките на своите правомощия, вече е приключила процесите на регулиране чрез предоставянето на концесионни права за водата върху тези земеделски площи, които отговарят на установените критерии. Наложени са подходящи контролни механизми, които да гарантират ефективността на мерките. Издадени са 226 ревизионни акта за проверка на истинското положение на терена като етап, предхождащ административно-правните процедури и санкции. Също така е стартирало производството по завеждане на 80 дела за налагане на санкции в сферата на горите във връзка с промяната на предназначението на земята без разрешение и възстановяването на терена с обща площ 302 хектара, със задължение да се спре водочерпенето, водещо до тези рискове. 41 водосборни района са затворени в Конфедерацията Тинто-Одиел-Пиедрас и 254 (започнати 294 записа за прекратяване) в Хидрографската конфедерация Гуадалкивир, общо 295.

Довеждането на 14,99 хектومتра повърхностни води от Тинто-Одиел-Пиедрас помага на поливащите, а стопанство „Лос Мимбралес“ вече е публична собственост, което е довело до намаляване на поливната площ в рамките на плана с над 216 хектара.

Според ЮНЕСКО общото състояние на парка се запазва, възстановени са застрашени от изчезване видове като иберийският рис (проект LIFE) и испанският царски орел. Усилията трябва да продължат, но мнението на Мигел Делибес (бивш директор на Биологичната станция на „Доняна“) е, че „паркът е в добро състояние“ и ще бъде в идните години. Все още са налице значителни заплахи и ще е необходимо да се работи, за да се гарантира, че те не са необратими; най-важният аспект обаче е проектът за газ, който сега няма смисъл.

Г-н Чаки изрази благодарност за предоставените обяснения. Той признава сложността на управлението на парк „Доняна“ и приема за сведение поставените приоритети: незаконни кладенци, незаконна земеделска дейност, нагнетяване на газ в подпочвения слой и замърсяване на водоносния хоризонт. Разсъждава какви въпроси може да бъдат поставени пред централното правителство при предстоящото посещение в Министерството на околната среда в Мадрид.

Г-н Киркос твърди, че грешките от миналото могат да бъдат поправени и че може да се положи повече усърдие при затваряне на незаконните кладенци.

Г-жа Естарас се съгласява със затварянето на незаконните кладенци и счита, че се предприемат разумни стъпки; по отношение на газовия проблем обаче тя изтъква, че декларацията за въздействието върху околната среда за газовите проекти е била подписана преди 10 години от тогавашния министър на околната среда и е била приета от регионалното правителство на Андалусия по това време; тя посочва също, че за да се промени ситуацията, трябва да се обърне внимание на правната процедура, така че да се избегнат съдебни обрати.

Министърът г-н Фискал Лопес заявява, че централното правителство осъзнава екологичната нецелесъобразност на газовия проект, но иска да предприеме мерки с максимална правна гаранция с оглед на евентуалните бъдещи обжалвания от страна на предприятието (имуществена жалба на стойност 359 милиона евро). Най-добре би било да се отменят първоначалните декларации за въздействие върху околната среда и да се изготви нова съвкупна оценка за четирите проекта. Фактът, че навремето проектите са получили разрешение за дейност, съществувала от 35 години, се дължи на различните приоритети и тревоги, но днес проектът е променен и вместо добив, цели нагнетяване на газ. Регионалното правителство, с подкрепата на научните доклади на CSIC и IGME, желае да поправи стореното, да затвори и приключи темата.

Що се отнася до 3000 хектара незаконно земеделие, той обяснява, че много райони са били култивирани с евкалипт, за който през 2004 г. са били събрани земеделски възнаграждения, но са били оставени под угар за отглеждане на дървета и в днешно време те са засадени със сини боровинки. В този случай те гори ли са или земеделски земи? Въпреки това Регионалното правителство ще положи максимални усилия при прилагането на правилата за затваряне на незаконните водни кладенци.

Среща в Севиля на 19 септември с омбудсмана на Андалусия

- Хесус Маесту Грегорио де Техада

Омбудсманът на Андалусия започва изложението си, като обяснява причините, поради които е започнал разследване по собствена инициатива във връзка с положението в Природна местност „Доняна“, след което представя предприетите действия и заключенията от това разследване.

Природната местност „Доняна“, обявена от ЮНЕСКО за обект на световното наследство и част от мрежата „Натура 2000“, е разположена между два континента; тя е изключително място на преминаване, размножаване и зимуване на птици от Европа и Африка и има много богата и разнообразна фауна. Това, заедно с богатството на нейната флора, означава, че тя представлява уникална екосистема, която се счита за най-големия екологичен резерват в Европа. Това обаче не е представлявало пречка на територията ѝ да се извършват дейности и да се проектират инфраструктури, които стават причина за тревога заради рисковете от тях за опазването и съхранението на това уникално място. Развитието на парка го е накарало да подкрепи различни мерки за защита на основните права на андалусийските граждани, измежду които правото им да се радват на достойна и подходяща околна среда.

Първата такава инициатива буди загриженост дълги години и е свързана със състоянието на водоносния хоризонт, който охранява влажните зони в парка и представлява съществен елемент от екологичната му стойност.

Вторият въпрос е породен от инициатива на газово предприятие, което от години експлоатира различни залежи в защитената зона и нейните околности и предвижда изграждането на газопровод, който да свързва отделните точки, и строеж на необходимата инфраструктура за използване на съществуващите кладенци като място за съхранение след нагнетяването на газа.

1. Относно състоянието на водоносния хоризонт на „Доняна“ омбудсманът е изправен пред проблем с разпределението на правомощията, тъй като окончателна контролна и надзорна отговорност по отношение на този водоносен хоризонт носи орган (Басейновата дирекция на Гуадалкивир), който поради устройствената си зависимост от държавната администрация попада извън компетенциите на институцията на омбудсмана, ограничена до надзора върху автономната администрация на Андалусия.

За да се справи с тази трудност, той прибегва към наличните механизми за сътрудничество с държавния омбудсман, като го информира за своята тревога относно състоянието на водоносния хоризонт; той представя също искане за оценка на възможността да упражнява надзорните си правомощия върху Басейновата дирекция. Искане, което кара държавния омбудсман да започне разследване. Наред с това институцията на омбудсмана подема действия пред автономната администрация, в частност през Съвета по околна среда, изхождайки от факта, че той е компетентен по отношение на защитата на Природен парк „Доняна“, поради което е длъжен да осъществява проактивни дейности във всяка ситуация, която би могла да представлява заплаха за оцеляването на тази защитена местност. В този смисъл намесата довежда до решение, което задължава Съвета по околна среда да предприеме действия пред Басейновата дирекция на Гуадалкивир, като изиска от този орган да предприеме необходимите мерки за защита на количествените и качествени нива на водоносния хоризонт на „Доняна“. Също така те са поискали от регионалното министерство, в сътрудничество с Басейновата дирекция и местните органи в района, да приеме мерки за разрешаване на основните проблеми, засягащи този водоносен хоризонт, а именно: рисковете, произтичащи от свръхексплоатацията на водоносния хоризонт в резултат на незаконните кладенци в стопанствата; собствениците на законни кладенци, надвишаващи разрешените граници за добив; и увеличаването на добива на вода от водоносния хоризонт с цел снабдяване с вода на туристически обекти, разположени в близост до Природната местност „Доняна“.

2. По отношение на риска, свързан с изпълнението на проекта за изграждане на газопровод и газово хранилище в „Доняна“, омбудсманът счита, че става въпрос за проект, който предизвиква тревога у голяма част от гражданите на Андалусия, еколозите, различни политически групи и членове и институции на научната общност. Голяма част от трасето на проекта преминава през природния парк „Доняна“; друга част през съседна на Национален парк „Доняна“ местност, като при всички случаи изпълнението му ще се осъществява в неразривно свързана с тези защитени зони среда. Омбудсманът смята, че в съответствие с принципа на

предпазливост изпълнението на проекта за газопровод в „Доняна“ е несъвместим с необходимостта от опазване и поддържане на природна местност „Доняна“; поради това той призовава за трайно спиране на проекта поради следните причини:

- На първо място поради факта, че не е извършена съвкупна оценка на четирите участъка на проекта преди получаване на разрешенията за изпълнението му съгласно законодателството на ЕС. Необходима е интегрирана оценка, която би позволила да се извърши необходимият анализ на кумулативните и синергични влияния, които проектът може да окаже върху защитената екосистема на природна местност „Доняна“.
- На второ място, както може да се види от доклада на CSIC, в декларациите за въздействието върху околната среда (DIA), направени по всеки от четирите раздела, на които е бил разделен проектът, „не са били установени или оценени рисковете, свързани с инжектирането на газ в подпочвения слой.“ Това е въпреки факта, че, както посочи регионалното правителство, „процесът на инжектиране на газ би могъл да доведе до сеизмични движения и оценка на това е трябвало да бъде включена в декларацията за въздействието върху околната среда“.
- На трето място поради факта, че държавният омбудсман, след анализа на изпратения от Института по геология и минералогия на Испания доклад, стига до заключението, че местоположението на проектите може да не е подходящо и не позволява да се разсеят съществуващите съмнения относно жизнеспособността на проектите за експлоатация и съхранение на газ в „Доняна“.

Запазването на природна местност не би могло да се основава изключително на приемането на мерки, целящи опазването на нейната екологична стойност на всяка цена; следва да бъде възможно да се съчетае нейната защита с гарантирането на законното право на икономическо и социално развитие на живущите в околността. Предвид това защитата на водоносния хоризонт на „Доняна“ може да бъде съвместена с удовлетворяването на нуждите на земеделците и животновъдите, живущи в зоната, и с туристическото и индустриално развитие на намиращото се в близост население, но трябва да се сложи край на незаконните изпомпвания.

Що се отнася до проекта за газопровод и съхранение в „Доняна“, той счита, че рисковете, свързани с този проект, за опазването на една уникална екосистема, не са достатъчно обосновани. Той заявява, че принципът на предпазните мерки е основен елемент от европейското законодателство в областта на околната среда. Поради това той заключава, че ако ползите и интересите на този проект трябва да бъдат претеглени спрямо екологичната стойност на природната зона „Доняна“, не съществуват съмнения кое е по-важно: следователно трябва да се приложи здрав разум и дължимата предпазливост.

Г-н Чаки изразява благодарност за отговорите и дава начало на времето за въпроси и отговори, като пита дали омбудсманът на Андалусия и държавният омбудсман споделят едно и също мнение относно анализа за свръхексплоатация на водоносните хоризонти и нуждата от съвкупна оценка на четирите газови проекта. Омбудсманът на Андалусия

отговаря, че наистина споделят едно и също мнение по отношение на опазването на водоносния хоризонт и необходимостта от съвкупна цялостна оценка на четирите газови проекта, която да включва и сеизмична оценка.

Г-н Киркос благодари за отговорите и визуалната презентация.

Четвъртък, 20 септември 2018 г.

Посещение в Национален парк „Доняна“, Уелва

На 20 септември делегацията посети национален парк „Доняна“, придружавана от: регионалния министър на околната среда и териториалното планиране на регионалното правителство на Андалусия, Хосе Фискал Лопес; директора на Национален и природен парк „Доняна“, Хуан Педро Кастеляно, генералния директор по управление на природната среда и защитените местности към регионалното правителство на Андалусия, Хавиер Мадрид, и Мигел Делибес де Кастро, бивш директор на Биологичната станция на „Доняна“ (1988 – 1996 г.) и настоящ председател на управителния съвет на природна местност „Доняна“.

Членовете на ЕП откриха различни екосистеми, като например плажни дюни, борови гъсталаци, брегови зони и тръстика и блата. Включена е обиколка из планинските участъци на реката до Кангрехо, Травieso и Каньо Гуадиамар, както и до Кото дел Рей. Обходеният маршрут на посещението е следният:

Росио – Кото дел Рей (храсталаци с горички от корков дъб) – Каньо Гуадиамар (блатисти зони) – Травieso (блатисти зони) – Кангрехо (блатисти зони) – Чери (блатисти зони) – Бренес (блатисти зони) – Монтаня дел Рио (борови гори и блатисти зони) – Марисмиляс (борови гори) – Инглесильо – Дюни и плажове на Националния парк – Серо де лос Ансарес (дюни и пясъчни отлагания) – Ел Пунтал (храсталаци, пясъчни отлагания и блатиста зона) – Биологичната станция (храсталаци и пясъчни отлагания) – Лос Сотос (храсталаци и пясъчни отлагания) – Посетителски център „Ла Росина“.

Директорът на Парка, Хуан Педро Кастеляно, обяснява редица факти:

Посочва, че по време на религиозния празник „Ел Росио“ през пролетта през Национален парк „Доняна“ преминават един милион души, а през почивните дни броят на хората в селището може да достигне 200 000 души, празникът е много важен, защото Паркът е традиционна спирка, което дава много работа на ръководството на парка. В „Доняна“ се развъждат коне и крави, което представлява една от традиционните дейности. В района на Кото дел Рей, с храстовидна растителност, е имало рисове, въпреки че това е доста рядко срещано явление. Има сакъзови дървета под борове; районът изглежда различно в зависимост от сезона и тези промени са свързани с разстоянието на растителността от водния хоризонт; по време на посещението беше най-сухият сезон. Блатата се наводняват през есента и са напълно наводнени през януари – февруари; в началото на пролетта започват да се засушават, за да може през лятото да изсъхнат напълно.

За охраната на парк „Доняна“ се грижат 75 души, а персоналът възлиза на повече от 120 души. Националният парк ограничава влизането на частни лица, а посещенията са предоставени на концесия на частно предприятие, което ги управлява.

Групата направи пауза за локализиране на своята позиция на карта на парка, която показва около 120 000 хектара; глинената зона е площта, която е била наводнена през зимата, и тази глина се е нанасяла там от реката, когато е преливала. Пясъкът в пясъчния район е нанесен от морето. След това групата се придвижи на юг към бреговете на Гуадалкивир и приключи обиколката си в Маталасканяс.

Важно е да се разграничават различните екосистеми: пясъкът е много пропусклив, а глината е много непропусклива. Блатистата местност и повърхностните ѝ води са зависими от дъжда, а не от водата на подпочвените водоносни хоризонти. Предназначението на различните зони в „Доняна“ е регулирано и всяка една от тях разполага с различна степен на защита (парк, буферна зона, преходна зона).

„Доняна“ става защитена местност през 60-те години, защитена е блатистата местност, която обичайно е била пресушавана, тъй като е представлявала болестотворна област с ендемична малария, а пясъците са спасени от евкалиптовите насаждения. Площите са възстановени и трансформирани: „Галицийските блата“, които са се култивирали, са възстановени и свързани отново с реката. Премахнати са евкалиптовите насаждения. В националният парк има зони, обградени от култури, подходящи за сухо земеделие. Площта на блатистите местности в националният парк възлиза на 30 000 хектара, а в природния парк – на още 20 000, върху които се отглеждат земеделски култури и аквакултури.

В рамките на проекта за възстановяване на водата „Доняна 2005“ се отчуждават стопанства, които спират да отглеждат култури, премахват се отводнителните канали, очертава се старият канал „Каньо Трависо“. Това е процесът на възстановяване на стопанство „Караколес“. През 2012 г. се открива строителна площадка за възстановяване на канала „Каньо Трависо“, който е снабдявал с вода цялата южна част на блатистата местност, където сега гнездят много патици. Караколес е представлявал земеделски анклав в рамките на парка, където е бил възможен дори ловът. В края на парка се намират култивираните оризища (преобразувани блатисти зони), които се наводняват, когато паркът пресъхва, и където гнездят много птици. Взаимодействието между оризищата и парка има важно значение. В канала „Ентремурос“ има значими колонии водни птици, които идват от Северна Европа или от Африка. В „Ентремурос“, по течението на Гуардиамар, водата навлиза от реката. Пропускливостта на стените е увеличена, за да има връзка с блатистата зона, но това е направено предпазливо заради качеството на водата. Водата следва пътя на възстановения канал „Каньо Трависо“. Той минава покрай Лусио дел Кангрехо. Възстановяването на повърхностните водни потоци в блатистата местност на „Доняна“ преминава през две фази: Тази на „Каньо Трависо“ (завършена) и тази на канала на Гуардиамар, която не е завършена по съвет на учените. Залага се на действия, които позволяват пропускането на вода от реката чрез бентове.

Блатистата местност е покрита с микро релеф, наблюдават се причудливи релефни форми, които приютяват фауната, а от обратната страна, там, където тече водата, остават локви вода, докато по каналите се оттичат и пълнят блатистите зони. „Доняна“ е паркът с най-голямо биологично разнообразие в Европа с 35 различни местообитания (според

Директивата за местообитанията), а в Национален парк „Доняна“ не се развива земеделие, няма газови кладенци или газови съоръжения.

Делегацията се отправя към Биологичната станция на „Доняна“ (CSIC), където се провежда кръгла маса с учени.

Четвъртък, 20 септември 2018 г., Кръгла маса с учени в Биологичната станция на „Доняна“ (CSIC)

- Д-р Жорди Фигерола, заместник-директор „Научно-изследователска дейност“, Биологична станция на „Доняна“ (CSIC)

Г-н Фигерола представя положението в Доняна от хидрологична гледна точка. Обяснява, че за промените в дългосрочен план може да се заключи по състоянието на лагуните, тъй като те запазват нивото на водата с водния хоризонт. Последните тенденции на нивата показват общ спад на дълбочината на водния хоризонт: има ясна отрицателна тенденция през последните 20 години, която се изразява в това, че лагуните са наводнени през по-малко дни в годината, тъй като водният период намалява. Лагуните пресъхват (Лагуна дел Бресо, Чарко дел Торо). Растителността заема мястото на постоянните лагуни. В лагуните като Санта Олаия има вода само когато вали, а не както преди – постоянно. Според хидрологичния план на Гуадалкивир лагуните на Доняна са в добро състояние, но интензивната експлоатация на почвените води е повлияла на екосистемите, на някои места много значително. Наред с това може да се спомене намаляването на наличностите от вода за сладководните канали, промяната в периода на естественото наводняване на множество по-малки блатистите местности и промяната в баланса на солите на някои от тях. Това води до намаляване на някои видове, като водните кончета и патиците. Друг проблем за водите в „Доняна“ е навлизането на води с прекалено високо съдържание на подхранващи вещества или торове, използвани в земеделието, количеството токсични води е голямо, блатистата местност на „Доняна“ с намира в бърз процес на еутрофия, със значително увеличение на фосфора и азота. Нивото на почвените води намалява и извличането им вече не е устойчиво. Говорещият потвърждава, че извличането на почвените води се е увеличило. Постоянните лагуни изчезват и остават временните лагуни, които зависят от дъжда. Научните доказателства позволяват да се заключи, че водните маси, както и екосистемите в природна местност „Доняна“ и нейните околности се намират в по-лошо състояние от посоченото в документите на хидрологичния план на Гуадалкивир. Промените в растителността, пресъхването на лагуните, изчезването на някои видове риби и водни кончета, намаляването на някои видове птици, напредването на еутрофията и наличието на инвазивни видове потвърждават това.

- Д-р Карлос Медиавиля и г-н Сантяго Мартин Алфакеме, Испански институт по геология и минералогия (IGME)

Обясняват, че газовите проекти в района на „Доняна“ разполагат с декларация за въздействие върху околната среда и че понастоящем тези проекти се намират под натиск от общественото мнение.

Обясняват, че системата на водоносен хоризонт 27 е част от хидрографската система на Гуадалкивир и не може да се отрече, че нивата на водоносния хоризонт, т.е. на

подпочвените води, намаляват. Администрацията би трябвало да предприеме стъпки и да се намеси с мерки за сигурност, за да запази водоносния хоризонт, но истинският проблем на „Доняна“ са незаконно напояваните площи. Интензивното извличане на подпочвена вода за напояване и фактът, че това се прави концентрирано на определени места, са повлияли силно върху спада на нивото на подпочвените води, намаляването на естественото запълване и замяната му с изкуствено, а на места чрез обръщане на хидравличния наклон и посоката на подпочвената вода, като се улеснява салинизацията.

- Франсиско Мануел Алонсо Чавес и Антонио Родригес Рамирес (Университет Уелва)

„Доняна“ е част от сеизмологичните области в южната част на Пиренейския полуостров. Настоящата геоморфологична конфигурация на „Доняна“ е повлияна от тектонична дейност, рискови линии югозапад-североизток и северозапад-югоизток. Релефът на окръг Уелва е обусловен от безброй тектонични линии, белязани от речната мрежа. Линиите съответстват на разломи, които се простират от основата до повърхността, като преминават през кватернерните образувания. Тези доказателства показват, че тектоничната активност в региона е действителна. Картите на Института по геология и минералогия (IGME) доказват съществуването на разломи в зоната на свързаната с газ дейност. Тектоничната дейност е осезаема дори в холоценни образувания (на 10 000 години). Какви са проблемите, с които би могъл да се сблъска газовият проект по отношение на водоносния хоризонт и повърхностните води? Водоносният хоризонт показва съществена уязвимост с висока стойност: глинени слоеве, които разделят подпочвените води на „Доняна“ от образуванията залежи от газ, имат ниска пропускливост, което позволява известно изтичане. Наличието на разломи и други неравности на терена благоприятства водния обмен и съответно опасността от замърсяване. Зоната на свързаната с газ дейност се намира в области с голяма чувствителност, като засяга временните лагуни и потоците (Ла Росина, Ел Партидо, Каняда Майор), много важни за водното снабдяване на „Доняна“. Тази хидродинамична система, особено намиращата се близо до зоната на изливане на подпочвените води, е изключително уязвима и точно тук се развива дейността, свързана с газ. Газовите полета са били запечатани в продължение на 5 милиона години; може да се въведе газ под налягане, но в случай на свръхналягане би възникнал пробив; не трябва да се забравя земетресението в Лисабон през 1765 г. и 13-те случая на цунами в рамките на 10 000 години. Трябва да се създават проекти за ранно предупреждение и да се опознае по-добре средата.

В допълнение към проблемите, свързани с водоносния хоризонт, е имало свръхексплоатация и замърсяване от селскостопански дейности; в резултат на падането на нивото на водоносния хоризонт се е наблюдавало изчезване на естествените извори или кладенци; последствие от спадането на нивото на подпочвените води е изчезването на естествените извори или „очи“ на повърхността, които са много важни през лятото, защото осигуряват вода по време на сушата, 99% обаче от тези „очи“ са изчезнали, както и артезианските кладенци. Водоносният хоризонт се охранва от повърхностното оттичане и в момента потоците в Уелва не носят вода на влажните екосистеми на „Доняна“ и в резултат на това лагуните изчезват. В момента хидрографският басейн на окръг Уелва е единственият източник на повърхностни води за „Доняна“ и се намира в голяма опасност поради спада на пиезометричното ниво на подпочвените води. Има интензивно затлачване на Марисма заради лошото поддържане на довеждащите канали.

Възстановяването на „потока на щъркела“, като източник на вода за Доняна (предвидено в плана „Доняна 2005“), би било от значение, тъй като връзката му с канала на Гуадиамар в Национален парк „Доняна“ играе важна роля за притока на повърхностните води към Северното блато (Marisma Norte), особено в периоди на оскъдни валежи. Миньорската дейност е причина за замърсяване с тежки метали, към което трябва да се прибави разливът на метални отпадъци, причинен от срутване на хвостохранилището през 1998 г. Бъдещото му отваряне би представлявало нова заплаха.

Ето защо трябва да се вземат под внимание многобройните агресивни дейности, на които е подложена „Доняна“, както и да се предприемат съответните мерки срещу неефикасните дейности на администрацията. Европа не може да си позволи лукса да загуби това природно и културно наследство.

- Проф. д-р Сесар Ранеро и д-р Аранча Угалде, Център за подповърхностни изображения в Барселона, Испански национален съвет за научни изследвания – CSIC

Г-н Ранеро и г-жа Угалде първоначално представиха своите професионални квалификации и експертни познания по сеизмичност (в проекти като обекта за съхранение на газ „Кастор“ в Тарагона). Въз основа на официалния сеизмичен каталог на испанския Национален географски институт (IGN) на по-късен етап те обясниха, че в контекста на Андалусия, басейнът на Гуадалкивир се характеризира с ниски нива на сеизмичност. Официалните карти на сеизмичните опасности (IGN, 2012 г.) определят върхово земно ускорение (PGA) ~ 0,1 за проекта за басейна на Гуадалкивир в близост до проекта „Марисмас“. Максималното PGA (~ 0,24) се наблюдава в Гранада. В района на Марисмас не е наблюдавана сеизмична активност, по-голяма от 2,9, през последните 30 години на дейности по добив на газ (включително 5 години на изпитвания по инжектиране). По време на периода на експлоатация на локална мрежа за мониторинг (от 31.10.2016 г. до 17.9.2017 г.), който включваше изпитвания по инжектиране, не е регистрирано земетресение в радиус от 25 км от мрежата. Сеизмични проучвания са установили, че потенциално индуцираното сеизмично събитие е с максимален магнитуд 3,5, което не би създавало допълнителна сеизмична опасност към естествената сеизмичност на региона. Големите тектонични разломи в региона не са били активни в последните 6 – 7 милиона години. Соледад Кабесон дава време за въпроси и констатира разликата в гледните точки на последните двама говорители относно сеизмичните рискове и обяснява, че испанският Институт по геология и минералогия е оценил сеизмичния риск в зоната през 2010 г., но въпросът е дали положението е същото през 2017 г., когато е дадено разрешението. Обяснява, че водата означава бъдеще, живот и икономическо развитие и администрацията има воля да запази парка и съвмести различното му използване. Пред лицето на заплахите е имало положителни действия, като тези на стопанство „Лос Мимбралес“ и лесоустройственият план за северния горски масив (Corona Norte). Налице е противодействие на заплахите. Природният парк е пренасочил човешката дейност, за да бъде по-устойчива.

Флорент Марсейеси говори за проблемите на водата в „Доняна“ и за сеизмичния риск на газовия проект, заради предизвиканата сеизмична активност.

Учените отговарят, че проектът „Кастор“ е бил различен, тъй като сеизмичността се е дължала на разместване на пласта, а не на предизвикана сеизмичност. Пластът се е

разместил при промяна на условията на налягането при инжектиране на газ, а днес обектът е затворен.

Ако се спазват условията за ниво на налягането на инжектирания газ, няма проблеми, свързани със сеизмичност, уроците от проект „Кастор“ са научени.

Четвъртък, 20 септември 2018 г., посещение на газовите инсталации на „кладенец Саладильо и базата Марисмас“ в Алмонте (Уелва) с предприемачето Gas Natural Fenosa - Naturgy.

- Хавиер Гарсия (експлоатационен ръководител на Naturgy), Франсиско Веласко Ередеро (ръководител на проект) и Сантяго Ледесма Матео (техник)

Производството на природен газ в близост до Природен парк „Доњана“ съществува от повече от 30 години при сигурни условия и без инциденти. Първа цел на дружеството е обновяване на инфраструктурата, за да може да се постигне по-голяма сигурност и устойчивост. На второ място е да се обнови и да се разшири инфраструктурата, за да се добие останалият газ и след това да се използват кладенците като хранилища. Дейностите са групирани в четири подпроекта: „Асналкасар“, „Марисмас ориентал“, „Марисмас оксидентал“ и „Саладильо“.

- Повечето от кладенците вече съществуват и новите кладенци ще бъдат пробити само на съществуващи места:

- Ако е възможно, ще се използват съществуващите тръбопроводи и над 60% от удължаванията ще бъдат подновяване на вече съществуващи тръбопроводи;

- Новите 20 км от газопроводите, които свързват терените на мястото на кладенеца, се намират извън Националния парк и минават през непавиращи пътища, защитни противопожарни просеки и пътеки. В нито една точка не протича по линия на маршрути за миграция на животни или места за гнездене, нито по места за зимен сън; нарочно са избрани пътища за изграждане на тръбопроводи, избягващи природни местности от особен интерес;

- Строителните работи ще избегнат най-активните биологични периоди на по-голяма част от чувствителните видове. Ще се следва пътят, който гарантира най-малко влияние върху околната среда, ще се проведат многобройни дейности за минимизиране на влиянието върху фауната и флората: повторно залесяване (11 хектара) и възстановяване на местообитанието на иберийския рис (пускане на зайци и т.н.);

- Съществуващи газови находища ще се използват за подземно съхраняване и по този начин няма да бъдат построени нови находища. Тези резервоари за газ са разположени на дълбочина от 1 000 метра, 800 метра дебел непромокаем глинест камък отделят водоносния хоризонт от резервоарите за газ. Съществува мрежа за контрол на изтичането на газ, за да се засече каквото и да било влияние върху подпочвените води и пълно отделяне между подпочвените води и тръбите за производство чрез различни прегради.

В пълната оценка на въздействието върху околната среда се посочва и се съдържа специфично мнение, което дава уверения в съвместимостта на въздействията с мрежата

„Натура 2000“. Имаме план за сигурност на околната среда, който трае колкото е продължителността на проекта и включва всички мерки за предотвратяване и корекция. През 30-те години на експлоатация на газ в областта не е имало никакво въздействие:

- адекватността на съхранението на газ се доказва от факта, че резервоарите съхраняват природен газ в продължение на 6 милиона години. От друга страна, изпитванията по инжектиране, проведени от 2005 г. насам и анализирани от международни експерти, потвърдиха уместността на съхранението на газ. Ефикасността е подсигурана заради естествената геоложка структура. Условието за „липса на въздействие“ върху водоносния хоризонт Марисмас–Алмонте е било приоритет и са направени няколко проучвания с цел геоложка, хидроложка, сеизмична, геотехническа и хидрогеоложка оценки. Оценени са различни видове риск в многобройни доклади, между тях и сеизмичен риск. Проектът се намира в една от областите с най-ниска сеизмична активност в Андалусия. Рискът от предизвикана сеизмичност се намира под актуалните прагове на естествена сеизмичност, което не представлява никакъв допълнителен риск. Инсталациите са проектирани, за да устоят на сеизмични ефекти, като се вземат предвид периоди на повтаряемост от 5000 години. Въведена е мрежа за сеизмично наблюдение и протокол със система от светофари, под наблюдението на Националния географски институт (отговорен за следенето на сеизмичността в Испания) и е отхвърлен рискът от възможно влияние поради цунами от залива на Кадис.

Тези инсталации за складиране на газ ще допълнят испанската газова система, като увеличат испанските резерви и позволят доставката на 10% от нуждите от газ на Андалусия. Проектът „Марисмас“ ще допълни складирането в национален план и е включен в националното планиране за газовия и електрическият сектор. Хранилището за подземен газ е единственото налично в Южна Испания, където има значителна част вносен газ от Алжир.

Министерството на околната среда отново заявява, че процесът на оценка на околната среда е бил правилен. Европейската комисия не отбелязва неизпълнение на европейското законодателство. Строителните работи са групирани в 4 проекта въз основа на техните екологични характеристики, следвайки насоките на Министерството на околната среда, и четирите проекта са били подадени по едно и също време и са под надзора както на регионалните, така и на националните администрации. Освен това, оценката за въздействие върху околната среда включва анализа на влиянията в мрежа „Натура 2000“ и кумулативните синергични влияния. Включена е адекватна сеизмична оценка. През 30 години на експлоатация не е регистрирана сеизмичност; от друга страна, индуцираната сеизмичност при проекта „Кастор“ възникна веднага след започването на газовите операции.

В заключение:

- Няма да се строи хранилище за газ. Находищата на природен газ (образувани преди 6 милиона години) ще се използват повторно, като геоложко хранилище за газ, щом бъде извлечен газът;
- Не означава нова дейност в областта; експлоатацията на газ в близост до Природен парк „Доняна“ съществува от повече от 30 години при сигурни условия и без инциденти;
- Вече съществуват две трети от нужната за проекта инфраструктура;

- Процесите на оценка на околната среда бяха задълбочени и не са били открити значителни въздействия, както е заключено и от всички администрации и специализирани агенции;
- Оценката на въздействието върху околната среда (ОВОС) заключава, че няма нито кумулативни, нито синергични ефекти от четирите проекта;
- Европейската комисия анализира оценката на околната среда, без да забележи неизпълнение на европейските директиви (PILOT 5081/13/ENVI);
- с проекта не се нарушават нито геологични образувания, нито въздействието на водоносния хоризонт;
- с проекта не се създават рискове от естествена или предизвикана сеизмичност, както доказват различните специалисти; не е имало сеизмичност при повече от 30 години газови операции; (проучването, което е неправилно приписвано на CSIC, проведено от „д-р Мигел де Лас Доблас Лавин“, не следва да се взема предвид като официален доклад на CSIC, тъй като неговият председател е отрекъл авторство от страна на тази институция, а неговата разработка и отговорност са единствено на това лице);
- Проектът няма хидрологично влияние и не променя подпочвените води.

Флорент Марсейеси попита дали местоположението на проекта в „Доняна“ е подходящо. Г-н Марсейеси беше уведомен, че целият проект за складиране „Марисмас“ е разположен извън национален парк „Доняна“, и че дружеството не е избрало мястото произволно; то е било избрано, тъй като това са места за съхранение на природен газ (образувани преди 6 милиона години), единственото приложимо в Южна Испания съоръжение за съхранение на газ, и са със стратегическо местоположение да съхраняват газ от Алжир. Той пита за компенсацията за предприятието в случай на спиране или неизпълнение на проекта и му отговарят, че пряката инвестиция по проекта е 200 милиона евро по време на етапа на изграждане и в него пряко участват до 400 души, като пряка или непряка работна ръка. Оперативните разходи и разходите по поддръжката са приблизително 3 милиона на година. Г-н Марсейеси коментира сумата, която се предполага, че е поискала предприятието в случай на спиране на проекта (350 милиона евро) и дали в сумата е включена загубената печалба.

Четвъртък, 20 септември 2018 г., Среца със земеделски стопани – стопанство „Лос Мимбралес“

- Еухенио Самбрано и Хосе Хоакин Агире (стопанство „Лос Мимбралес“) (среща, която не може да се проведе поради липса на време и светлина; авторите изпратиха своя принос в писмен вид)

Вносителите на петицията твърдят, че те са единствените производители в този регион, които са докладвали за деянията, извършвани от незаконни земеделски стопани в продължение на повече от 20 години. Тяхното предприятие е напълно законно от гледна точка на данъци, работна ръка, устойчиви земеделски практики и употребата на вода за поливане. Те представят какво се случва в тази зона: определени производители на дребни плодове крадат водата на „Доняна“ и не може да се слагат всички под общ

знаменател. Оплакват се от това положение от 2005 г. Внесли са оплакване до Службата по околната среда на Уелва през 2012 г., но са били принудени да я оттеглят поради натиск от местната администрация и оттогава се борят с последствията.

Вносителят на петицията твърди, че комисията, създадена с плана „Алмонте-Марисмас“, препоръчва селско стопанство с ниска интензивност, устойчив туризъм и избягване на натиск върху общността около тази изключително уязвима зона, но за съжаление всички тези препоръки са забравени и днес добивът на водоносен пласт трябва да бъде около 125 hm³ и може да се каже, че водоносният хоризонт е напълно свръхексплоатиран и никой не прави нищо за тази измама.

Те заявяват, че има следните видове земеделски стопани:

- 100% законни, които се подчиняват на Закона за водите от 1985 г. и имат достатъчен обем вода за напояване и права за вода, регистрирани от 1968 г.
- Частично незаконни, които са сдружения на поливащите и следователно голяма част от земеделските стопани, публичноправни субекти с големи отговорности. Басейновата дирекция на Гуадалкивир им дава определен обем вода на хектар за напояване, но се изчислява че извличат двойно от позволеното по закон количество за напояване на своите площи от предоставената им концесия. Администрацията е запозната с тази ситуация, но не иска да я промени;
- после има и такива, които нямат право на напояване и дори са наемали общинска земя без право на напояване, но изкопават кладенец и започват да поливат и всички знаят за това: община, воден орган, регион Андалусия, както се случва например в Лусена или Маталаграна.
- И накрая, напълно незаконните – тези, които изсичат гората (регистрирано в регистъра на горите на Андалусия), издълбават кладенец и започват да отглеждат култури.

Решението, предложено от вносителите на петицията, е да се приложи законодателството и по този начин да се спазва законността. Като се правят проверки и се контролират кладенците; с много прост подход: всеки кладенец за дребни плодове е свързан с електрическата линия и като се има предвид употребата в киловатчаса, може да се изчисли работата на всяка помпа и да се получи обемът на извадената вода от всеки кладенец. С предложените мерки и проверки в същото време резултатът би бил по-ефективен.

- Антонио Рамос – „Еколози в действие“

(среща, която не можа да се проведе поради липса на време и светлина; авторите изпратиха своя принос в писмен вид)

Представителят на „Еколози в действие“ призовава членовете на Европейския парламент да упражнят натиск върху испанското правителство и органите в Андалусия, за да може спешно и ефективно да се въведат мерките, които да предотвратят влошаването на състоянието на водните маси и на природните пространства около „Доняна“, от която зависят за съществуването си в дългосрочен план. Предвидените мерки в различните

планове за територията са изискване, което не позволява повече отлагане във времето. Това са някои от въпросите:

- затваряне на незаконните водосборни райони и контрол на извличанията, което може да означава приблизително спестяване по настоящия хидрологичен план от до 325 hm³;
- намаляване на натиска над подпочвените води;
- премахване на незаконните насаждения;
- отмяна на предвидените прехвърляния;
- преразглеждане на концесиите за право на използване на подпочвените води със съществуващата експлоатация;
- увеличаване на броя на охранителите на реките с помощта на техники за дистанционен контрол и наблюдение, за да се експлоатира водата според правата, дадени по закон;
- обявяване на водоносния хоризонт за свръхексплоатиран и одобрение на план за разпореждане с извличанията.

Той се позовава на мотивираното становище по процедурата за неизпълнение 2014/2090 на Европейската комисия от 28.4.2016 г., където ясно се заявява в точка 2.2.3 (83), че подпочвените води в периода 2015/2016 г. според докладите на Басейновата дирекция на Гуадалкивир се намират като цяло в тревожно състояние. Противоречието между отговора на Европейската комисия и данните, получени от Комисията по водите към Управителния съвет на „Доняна“, ясно показва неправилния начин на работа от страна на отговорните лица за водите в „Доняна“. Предвид това противоречие те считат, че Европейският парламент трябва да призове Европейската комисия да наложи санкции на Кралство Испания в Съда на Европейския съюз за явно, открито и продължително неизпълнение на насоките с оглед на опазването на Национален парк „Доняна“.

Петък, 21 септември 2018 г. – Мадрид

Среща с отговорни лица от Министерството на екологичния преход и Басейновата дирекция на Гуадалкивир

Пал Чаки, ръководител на делегацията, благодари и подчертава конструктивния дух на посещението и желанието си да разбере по-добре въпросите, свързани с опазването на околната среда в „Доняна“: управлението на водата, проблема, свързан с незаконните кладенци, и опазването на „Доняна“ от въздействието на промишлените дейности и дейностите, свързани с добив на газ. Също обяснява, че се надява резултатът от тези диалози с различните органи и направените посещения в предишните дни в Севиля и „Доняна“ да помогнат на делегацията да достигне до подходящите препоръки.

- Хосе Домингес Абаскал, държавен секретар по въпросите на енергетиката

Обяснява, че отдел „Национални паркове“ е отделна структура на централната администрация, която не управлява пряко Национален парк „Доняна“, тъй като това е под пряката отговорност на Регионалното правителство на Андалусия (държавата е собственик единствено на стопанството „Лас Марисмас“).

Национален парк „Доняна“ е изцяло защитен и е създаден съгласно закона през 1969 г., като разполага с много мощен инструмент за управление: План за ползване и управление на Национален парк „Доняна“. Министерството единствено координира общи дейности между различните национални паркове.

- Мануел Менендес Прието, главен директор по водите

Обяснява, че управлението на водите е отговорност на Министерството, защото Гуадалкивир преминава през различни автономни области и затова речният му басейн се управлява от Басейновата дирекция на Гуадалкивир и се подчинява на Рамковата директива за водите. Хидрологичният план за периода 2016 – 2021 г. е в сила и понастоящем се изготвя следващият (за периода 2022 – 2027 г.).

Във връзка с програмите за мерки от втория цикъл на Хидрологичния план на Гуадалкивир и с програмата за действия свързана със Специалния план за северната горската корона на „Доняна“, са събрани и въведени няколко важни мерки, които изпълняват заложеното в европейското и национално законодателство и законодателството на автономните области. Могат да се отличат:

а) Мерки за намаляване на извличанията:

– придобиване на стопанството „Кортихо Лос Мимбралес“ (инвестиция от 50 милиона евро) от държавата, разположено в горската корона на „Доняна“, с цел да се подобри количественото състояние на подпочвената водна маса „Ла Росина“, която отговаря на обем от 6,8 hm³/година права за изпомпване на вода, предназначени за 922-та хектара на стопанството. Това действие приключи през 2015 г. и околната зона е изпитала значително подобрене по отношение на пиезометричните нива,

– приключване на работите по „Консолидиране и подобрене на напоителната зона „Ел Фресно“ през 2015 г., свързана с инфраструктурата на прехвърлянето на 4,99 hm³/година на повърхностни води от съседната хидрографска граница на Тинто-Одиел-Пиедрас. Това действие, заедно с дадената концесия през септември 2018 г., е разрешило затварянето на още 300 кладенеца и замяната им с качествени повърхностни води. Този обем може да се увеличи до 15 hm³ след наскоро разгледаната от Конгреса нова мярка, предвидена в Хидрологичния план,

– замяна на подпочвените води с повърхностни в зоната на Лос Атос (Марисмас): разработват се няколко места на черпене в река Гуадиамар, които биха позволили да се намалят извличанията в тази зона, която е една от преживелите най-значителен спад.

б) Мерки за контрол и наблюдение:

– проследяване чрез сателитни снимки (дистанционно наблюдение) в реално време на напояването, което позволява да се ориентира охраната на реката и да се даде приоритет на определени действия,

– проследяване на подпочвените води с общо 273 пиезометъра. Има повече пиезометри в 2409-те км² от подпочвените води в Доняна, отколкото в 55 000 км², които формират останалата част от басейна (208).

в) Мерки на управление:

– през 2017 г. Басейновата дирекция на Гуадалкивир е извършила 668 проверки, които са довели до 359 жалби и 107 преписки за нарушения на Закона за водите. През 2018 г. са били извършени 937 проверки с 328 жалби и 86 преписки,

– между 2017 г. и изминалия период от 2018 г. са наложени 276 глоби, много от тях дължащи се на действия от предходни години,

– преразглеждане на концесиите за право на използване на подпочвените води със съществуващата експлоатация: прегледани са 315 преписки. Изработване на преброяване на водосборните райони,

– изработване на годишен план на извличанията във водна маса „Ла Росина“ със съдействието на Института по геология и минералогия на Испания при прилагането на постановлението за Хидрологичния план и Плана за северната горска корона на „Доняна“ на Регионалното правителство на Андалусия. Този план се изготвя ежегодно и определя максималния обем, който може да бъде извлечен.

– проучва се разширяването към другите две водни маси, които не достигат добро количествено състояние (Алмонте и Марисмас), предварително обявяване като „маса в риск“ (предишният начин на изразяване на свръхексплоатацията) със създаването на съответните общности от потребители, както предвижда член 56 от Закона за водите;

г) Мерки за проучване и увеличаване на познанието:

– проект за хидрогеолошко проучване с Института по геология и минералогия на Испания и Университета „Пабло де Олавиде“. Включва изработването на математически модел в помощ на управлението в периметъра на северната горска корона на „Доняна“ и различни кампании за проследяване, особено около комплекса с лагуните на националния парк.

– проследяване чрез сателитни изображения на лагуните на „Доняна“. Басейновата дирекция на Гуадалкивир е изработила проучване на тяхното развитие от 1984 г. до днешни дни.

- Серхио Лопес, заместник-директор „Изкопаеми горива и енергия“

Обяснява, че в Испания се изпитва недостиг на изкопаеми горива и че се добива газ в Марисмас от 1988 г. Проблемът е възможността за модулация на пазара и ограничаване на въздействието върху потребителите, затова се обмисля да се направи хранилище за газ в Марисмас. Проектите функционират като независими структури. „Марисмас оксидентал“ е създаден с кралски указ през 2011 г. и е с капацитет от 1600 мегавата/час. Това е малко хранилище, но позволява да се коригира предлагането в съответствие с търсенето на пазара на газ. Четирите газови проекта в „Доняна“ са групирани заедно през 2006 – 2007 г.; през 2010 г. „Марисмас оксидентал“ е получил своята EIS, а през 2013 г. другите три проекта са получили своите EIS; те са в съответствие с действащото законодателство и са благоприятни.

Намесва се г-н Пал Чаки, който казва, че фактът, че 4-те проекта са били оценявани независимо един от друг, може би не е бил най-удачният начин, и освен това проектът не е оценил сеизмичната дейност. Като се има предвид че обществото в Андалусия е против, може би „Доняна“ не е най-подходящото място за проекта, пита дали се обсъжда възможността да се направи общо оценяване на 4-те проекта, което да включва възможната сеизмичност в зоната.

Заместник-директорът „Изкопаеми горива и енергия“ му отговаря, че когато се е правила оценката на въздействието върху околната среда през 2008 г., не се е разглеждала сеизмичността, но организаторът е представил сеизмични проучвания на по-късен етап.

През 2010 – 2013 г. не е имало публична съпротива срещу проекта, който изобщо не е бил оспорван; Докато проектът е бил във фаза на разрешаване, са се представили проучвания на сеизмичността и всъщност има сеизмографи, работещи в Марисмас оксидентал, и протоколите за сеизмичност са били оценени от Института по геология и минералогия на Испания. Била е създадена двустранна комисия с участието на държавата и регионалното правителство на Андалусия, която да разреши спора във връзка с ОВОС.

Милтиадис Киркос казва, че администрацията трябва да вземе мерки в „Доняна“, че лагуните са сухи и това се отразява на биологичното разнообразие, на видовете. „Доняна“ умира, не вали дъжд, а незаконните кладенци продължават да се експлоатират. Що се отнася до газта, той отбелязва, че администрациите са дали зелена светлина за един проект, но както вносителите на петиции, така и експертите се противопоставят и имат различни мнения. Освен това омбудсманът казва едно нещо, а дружеството твърди друго.

Главният директор по водите отговаря, че пиезометричното ниво на подпочвените води се е подобрило заради взетите мерки (затваряне на незаконни кладенци, по-голям контрол и купуване на стопанства), както и контрол на извличаната вода от законните кладенци.

- Антонио Карлос Рамон Гинеа, председател на Басейновата дирекция на Гуадалкивир

Г-н Рамон Гинеа обяснява, че водата в „Доняна“ се управлява според годишния план за извличанията на Басейновата дирекция на Гуадалкивир, която се разпорежда с употребата на водата и прехвърлянето на повърхностните води. Обяснява, че водната маса на Ла Росина е тази в най-лошо състояние. Увеличаването на надзора, контролът и увеличаването на средствата ще позволи да се затворят незаконните кладенци и да се контролират съществуващите. Ще се увеличи ефикасността на поливането. За земеделските стопани се заменят подпочвените води с повърхностни води (прехвърляния от басейна на река Тинто Одиел). Но признава, че трябва да се съобрази ситуацията с настоящото положение, за да е благоприятна за съществуващата икономическа дейност.

Флорент Марсейеси пита как се съвместява газовият проект с идеите на министъра, ако няма възможни алтернативи на хранилището за газ и се считат възможните компенсации, ако има промяна в посоката на проекта, тъй като фирмата за газ е поискала 350 милиона в такъв случай. Що се отнася до делото за нарушение, водено от ЕК относно проблема с управлението на водата в „Доняна“, пита дали са се следвали препоръките на Комисията,

тъй като проблемът е теренът в околностите на парка, който влияе в среден и дългосрочен план върху националния парк.

Държавният секретар по въпросите на енергетиката отговаря, че ако днес се проучи пригодността на газово хранилище при тези условия, това Министерство не би го приело. Когато се е правил газовият план, възобновяемите източници на енергия току-що са започвали да си пробиват път. Но трябва да разрешим създалата се административна ситуация с юридическа сигурност и да сме педантични по отношение на позицията, която заемем.

Заместник-директорът „Изкопаеми горива и енергия“ му отговаря, че газовите проекти през 2006 г. са били 16 различни проекта, които са се прегрупирали в 4 и са били оценявани по едно и също време и не са се променяли; в противен случай би била необходима нова ОВОС.

Главният директор по водите му отговаря относно делото за нарушение, свързано със свръхексплоатация на подпочвените води на „Доняна“, като му казва че са получили писмото за официално известие, имало е компетентно мнение, на което Министерството е отговорило.

Но важното е да се види как функционират подпочвените води по данните на Института по геология и минералогия и на база тези данни да се определят максималните извличания с Годишен план на Басейновата дирекция за извличане на води (това важи за Ла Росина и се разширява до Алмонте Марисмас). Следващият хидрологичен план разглежда създаването на Сдружение на поливащите в Алмонте Марисмас и количественото определяне на извличанията и тяхното влияние. „Доняна“ извършва проверка в басейна на Гуадалкивир.

Пал Чаки иска да бъдат преброени незаконните кладенци и му отговарят, че министерството иска да ги затвори, но е трудно, а санкциите са от компетентността на Басейновата дирекция на Гуадалкивир и концесиите за вода трябва да бъдат преразгледани. Министерството иска да засили сигурността и присъствието на охранителите, както и да въведе пиезометри за проследяване на кладенците. То иска възстановяването на водните обекти. Налице са алтернативни ресурси за земеделие, като например повърхностни води. Човешките дейности трябва да обслужват опазването на околната среда.

Държавният секретар по енергетиката отговаря, че Министерството следи за общия интерес и ще се вземат мерки с Регионалното правителство на Андалусия и Министерството на земеделието по отношение на широкоразпространеното замърсяване с нитрати. По отношение на нивата на водоносния хоризонт, той казва, че те са в съответствие с климата и че се подобряват; що се отнася до съвкупността от лагуни, казва, че водите са намалели, което е довело до гористата растителност около тях, и че изпарението е по-голямо заради покачването на температурите. Изменението на климата също влияе на „Доняна“.

Що се отнася до сеизмологичното проучване, казва, че фирмата го е представила, но е оценено от Института по геология и минералогия на Испания. Приключва, като казва, че газовият проект може би не би се направил в днешни дни, но трябва да се разреши ситуацията с най-голяма юридическа сигурност.

Пал Чаки, ръководител на делегацията, благодари и подчертава конструктивния дух на срещата и желанието си да разбере по-добре въпросите, свързани с управлението на водите в „Доняна“, както и отражението, което имат газовите проекти върху околната среда в парка. Той казва, че резултатът от тези диалози и направените през предишните дни посещения на националния парк „Доняна“ и срещите с вносителите на петиции и различните органи ще помогнат на делегацията да направи подходящите препоръки.

Общи бележки

По време на посещението делегацията отбеляза, че са необходими по-ползотворен диалог и възстановяване на доверието между вносителите на петиции и компетентните публични органи. Като цяло органите, земеделските стопани, селскостопанските сдружения и Басейновата дирекция на Гуадалкивир поддържат мнението, че положението на подпочвените води в „Доняна“ отговаря на Рамковата директива за водите и се намира във фаза на възстановяване; вносителите на петиции и учените заявяват точно обратното. Освен това те отбелязват и възможни нарушения на директивите за местообитанията и за птиците, като недостига на повърхностни води поради сушата, на която цяла Испания е изложена от 4 години насам, както и замърсяването и лошото състояние на наземните водни маси, което се отразява на различни зони от мрежата „Натура 2000“.

Посещението подчерта недостига на вода в Южна Испания поради изменението на климата, туристическите дейности и нуждите от напояване. За да се гарантира спешното възстановяване на водоносния хоризонт, трябва да продължат да се предприемат адекватни мерки, като ограничаване на извличането на вода и разрешаване само на законно сондиране.

Учените показаха как се отразява експлоатацията на подпочвените води на „Доняна“ върху регресията на естествените видове и бяха предложени възможни мерки за ограничаване на тези ефекти върху националния парк, чиято площ е защитена по директивите за местообитанията и за птиците, както и съгласно Рамсарската конвенция, а също така е и обявена от ЮНЕСКО за биосферен резерват. Различните заинтересовани страни (учени, експерти и еколози) посочиха следните проблеми, свързани с подпочвените води на Доняна: незаконни кладенци и замърсяване на водите. В това отношение последният доклад на ЮНЕСКО признава вече положените усилия.

По време на посещението делегацията проучи внимателно проекта за изграждане на газопровод и хранилище на газ в „Доняна“, който се състои от четири подпроекта: „Асналкасар“, „Марисмас ориентал“, „Марисмас оксидентал“ и „Саладильо“. Делегацията получи становища от местната администрация и някои организации, които повдигнаха въпроса защо не е било направено адекватно проучване на синергичните и кумулативни ефекти на четирите проекта върху околната среда, и по-специално върху териториите от мрежата „Натура 2000“. Делегацията също е получила становище, че се повдига въпросът защо проучванията на сеизмичността в зоната на проекта са били направени късно и не са били взети предвид в оценката на въздействието върху околната среда.

За запазването на уникалната екосистема делегацията счита, като се имат предвид последствията на газовия проект върху Природен парк „Доняна“ и принципът на предпазните мерки, че е необходимо допълнително интегрирано проучване на четирите газови проекта, което да включва оценка на сеизмичността; това би укрепило необходимия анализ на кумулативните и синергични влияния на проекта като цяло.

Делегацията си дава сметка, че за да се обърне ситуацията, трябва да се проучат съответните мерки за процеса, с най-голяма сигурност и правни гаранции за заинтересованите страни.

Делегацията обясни, че държавите членки трябва да изпълняват и прилагат законодателството на Съюза и че е необходимо проблемите да бъдат разгледани първо на местно, регионално или национално равнище посредством диалог и сътрудничество между органите и гражданите.

Препоръки

Комисията по петиции:

1. изтъква, че поради своето стратегическо местоположение паркът „Доняна“ е уникална среда с биологично разнообразие, сред най-големите в Европа, с огромно разнообразие от екосистеми, значителен брой животински и растителни видове, включително силно застрашени видове, като царския орел, иберийския рис и шипобедрената костенурка, като е част и от миграционния път на милиони птици всяка година;
2. счита, че моделът на управление на водните ресурси в Испания следва да се доизпълни, като се обвърже всяко потенциално разпределение на използването на водите с условието за изпълнението на екологичните изисквания на Рамковата директива за водите и Хидрологичния план на Гуадалкивир, както е случаят понастоящем, и като се отчитат екологичните, социални и икономически изисквания;
3. изисква Комисията да докладва относно най-новото, случващо се с петиции с номера 0907/2009, 0051/2013, 0085/2013, 0257/2013 и 0260/2018, и всички отправени обвинения, които засягат експлоатацията на подпочвените води на „Доняна“, както и газовите проекти в областта, тъй като спешно трябва да продължат да се намират решения, за да се избегне влошаване на положението на „Доняна“, като се намали натискът, упражняван върху екосистемите, чрез съгласуване с устойчив модел на селско стопанство и насърчаване на икономическото и социалното развитие на района;
4. призовава Комисията да наблюдава отблизо положението в „Доняна“ в следващия доклад относно прилагането на Рамковата директива за водите, както Басейновата дирекция на Гуадалкивир вече прави; изисква Комисията да наблюдава начина, по който се прилага европейското законодателство, отнасящо се до втория цикъл от хидрологичния план за речния басейн на Гуадалкивир;
5. призовава националните органи да продължат да работят заедно с регионалните и местните органи, неправителствените организации, учените, земеделските стопани, професионалните представители от селското стопанство и гражданското общество и да установят конструктивен диалог с тях, за да се превърне днешният важен (както признава Юнеско в последния си преглед от 2016 г.) план за действие в цялостен и изпълним план за действие, включващ необходимите мерки за оздравяване на водоносния хоризонт;

6. изразява съжаление относно разрешеното от местните органи използване на земя, категоризирана като гора, за отглеждане на ягоди, наред с другото, или относно факта, че се пробиват кладенци без разрешение; призовава да бъдат взети всички необходими мерки за преустановяване на тези практики;
7. призовава националните, регионалните и местните органи и Басейновата дирекция на Гуадалкивир да продължат да работят заедно и да насърчат затварянето на всички незаконни кладенци и да спрат незабавно настоящото незаконно извличане и незаконно отклоняване на вода, като с това затваряне се приложи предохранителна мярка, и да се спре използването на инфраструктурите без разрешение (черпене от потоци, лагуни), с незабавното им извеждане от експлоатация; и призовава за защитата на инспекторите и за засилване на тяхната работа чрез увеличаване на съществуващите материални и човешки ресурси; призовава за по-голяма сигурност и увеличено присъствие на служители по сигурността и полицията, както и за започване на съответните процедури за налагане на санкции срещу собствениците на тези инфраструктури;
8. призовава националните органи да извършат прехвърлянето на 19,9 кубически хектометра от басейна на Тинто-Одиел-Пиедрас към басейна на Гуадалкивир, одобрено през октомври 2018 г. от Генералните кортеси, и да осъществят работите по гореспоменатото прехвърляне;
9. призовава Комисията и Европейския парламент да вземат предвид и да признаят усилията и внимателното наблюдение на състоянието на подпочвените води от страна на администрацията, както ЮНЕСКО направи това през 2016 г., и изтъква специалния план за управление на напояваните площи, разположени в горската зона на „Доняна“, изготвен и одобрен от регионалната администрация през 2014 г., плана за управление на речния басейн на река Гуадалкивир и река Тинто-Одиел-Пиедрас на Басейновата дирекция на Гуадалкивир от 2017 г. или неотдавнашната декларация за риск на същата администрация, която ще засили допълнително контрола;
10. призовава компетентните органи, както и кметствата, екологичните организации, земеделските стопани и земеделските асоциации в зоната да следят за изпълнението на Специалния план за управление и да докладват нови случаи, които излагат на риск отрасъла и репутацията на селското стопанство в „Доняна“;
11. призовава да се приеме и приложи план за извличането на подпочвените води; призовава за идентифициране на потребностите от вода на екосистемите в „Доняна“, за да се постигнат целите на опазването, определени по-рано за защитената територия; призовава за улесняване на изпълнението на плана; призовава да бъде улеснено прилагането на плана и да бъдат предоставени средства от Програмата за развитие на селските райони в Андалусия за подобряване на напоителните практики на земеделските стопани, както и за планирането на линии за публична помощ за прилагането на екологосъобразни системи;
12. призовава към подобряване на пречистването на водата, която постъпва в „Доняна“, и намаляване на дифузното замърсяване от селското стопанство и промишлеността; отбелязва, че не всяка селскостопанска дейност в областта Уелва е заплаха за природен парк „Доняна“, а незаконното и неконтролирано водочерпене; подчертава колко е важно да се намали водният натиск, като се спре незаконното и

неконтролирано водочерпене, както и като на земеделските стопани бъдат предоставени необходимите ресурси и технологии за адаптиране към предизвикателствата, свързани с изменението на климата, насочени към запазване на екологичната устойчивост на района в баланс с икономическото развитие; изисква да се осигури правилното пречистване и продължителен контрол на водите, които постъпват в „Доняна“; отбелязва със загриженост, че количеството води, които трябва да бъдат пречистени, е по-голямо от настоящия капацитет на пречиствателната станция, особено през летните периоди; призовава Комисията да задейства специален план за устойчивост и опазване на парка „Доняна“ и неговите околности;

13. призовава управлението на водите в „Доняна“ да бъде подобро допълнително, както и за координация между органите; призовава за управление на научна и техническа основа, както и за активно публично участие на екологичните организации, местната общност, законните представители на земеделските стопани и професионални представители от селското стопанство и потребителите на водата при вземането на решения, за да се осъзнае значението на „Доняна“ и нейните екосистеми за тяхното собствено качество на живот и икономическа активност в зоната – винаги при спазване на строги критерии за екологична устойчивост в съответствие с принципите на ЕС на превантивните и предпазните мерки – както и за тяхното участие за подобряване на управлението и намаляване на натиска;
14. като има предвид, че изменението на климата е допълнителен фактор за намаляване на водните ресурси в „Доняна“ и че борбата с изменението на климата е едно от най-големите предизвикателства за бъдещето, призовава Комисията да приложи планове за действие в извънредна ситуация за предотвратяване и/или забавяне на последиците от него; призовава Комисията да подкрепи и засили проектите за изследвания по въпросите на устойчивостта на водните ресурси в Южна Европа, като PRIMA по програма „Хоризонт 2020“, който ще продължи и по програма „Хоризонт Европа“;
15. призовава общинските, регионалните и националните органи да стартират заедно с ЕС план за превантивни мерки и възстановяване на парка „Доняна“ с цел подобряване на неговите природни ресурси и опазване;
16. призовава органите, отговорни за газовия проект в „Доняна“, да направят допълнителна, комбинирана оценка на всичките четири газови проекта („Саладильо“, „Марисмас оксидентал“, „Марисмас ориентал“ и „Асналкасар“), която да включва сеизмична оценка; и необходимия анализ на кумулативните и синергични влияния на проекта като цяло; призовава съответните органи да приложат принципа на предпазните мерки за запазването на тази уникална екосистема; подчертава нуждата да се проучат мерки, които спазват правната процедура и осигуряват максимална правна сигурност и гаранции за заинтересованите страни.
17. посочва своята дълбока загриженост поради факта, че е одобрено частично разрешение за осъществяване на частен проект за съхранение на газ в подпочвения слой на „Доняна“, без да се изиска цялостна и пълна оценка на въздействието върху околната вода, която включва сеизмична оценка и оценка на комбинираното

въздействие; припомня, че проектът не може да бъде разделен на четири отделни подпроекта, за да се избегне оценката на неговото комбинирано въздействие; призовава Комисията да направи оценка на цялото досие и да докладва писмено относно адекватността на оценките за въздействие върху околната среда, представени в четирите отделни части, и относно процедурата на разделяне на четири подпроекта, спрямо отчитането на кумулативния ефект на общите рискове, както и да провери дали в тези оценки се оценяват общите сеизмични рискове; призовава Комисията да вземе предвид доклада на CSIC, доклада на андалусийския омбудсман и доклада, изготвен от Геологическия институт на Испания; счита, че при тези обстоятелства проектът не е следвало да получава положително становище за въздействие върху околната среда, и призовава за оттеглянето му;

18. призовава компетентните органи да се извърши специално оценка на въздействието, както е предвидено в член 3, параграф 2 от Директивата относно оценката на екологичното въздействие, като се интернализират разходите на всички евентуални работи, необходими за промяна на положението в случай на катастрофа, свързана с операциите по съхранение на газ; подчертава, че тази оценка следва да бъде извършена в съответствие с общата методика, прилагана за оценката на риска при най-лош сценарий в случай на катастрофа, а именно като се включат всички опасности, като сеизмични рискове, наводнение или замърсяване на подпочвените води, и да съдържа подробните екологични, социални и икономически загуби, както и прогнозните разходи за евентуално възстановяване; счита също така, че за да се предостави на органите инструмент за цялостен анализ на риска, това количествено определяне следва да включва истинската стойност на екологичните загуби под формата на екосистеми, както и социалните и икономическите загуби, като се започне от секторите на селското стопанство и туризма;
19. призовава Комисията, като има предвид високата добавена стойност за ЕС на природен парк „Доняна“ и възможните рискове от работите по извличане и съхраняване на газ (чрез нагнетяване), чиито възможни последици не са били проучени и чийто предходен случай в Испания – подобният случай „Ел Кастор“, показва сеизмичните рискове, присъщи за този вид инфраструктура, да се произнесе с решение по целесъобразността от прилагането на принципа на предпазните мерки и последващото прекратяване на проектите за съхранение на газ; препоръчва на всички отговорни органи да работят заедно за незабавно спиране на всички издадени разрешения до отстраняването на всички нередности, установени в оценката за въздействие върху околната среда; призовава за временното оттегляне на тези дейности и за незабавно прекратяване на всички по-нататъшни стъпки в проекта за съхранение на газ, за да се гарантира спазване на принципите на ЕС на превантивните и предпазните мерки; предлага да бъдат предприети необходимите правни стъпки с оглед прекратяването на целия проект „Марисмас“;
20. счита, че инфраструктурата за съхранение на газ в „Доняна“ е остарял проект в цялостната визия за енергетиката и бъдещите перспективи в Испания;
21. подчертава признанието на испанското Министерство на екологичния преход, че съоръжението за съхранение на газ в „Доняна“ вече не се счита за стратегическо в рамките на схемата за енергоснабдяване;

22. призовава комисията на Европейския парламент по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните да изготви доклад относно адекватността на проекта за извличане и съхранение на газ (чрез нагнетяване) и ефектите и съвместимостта с природен парк „Доняна“;
23. призовава Комисията да преразгледа Регламента относно фонд „Солидарност“, така че да може да бъде извършена икономическа оценка на природните ресурси в парковете по „Натура 2000“, която да позволява възстановяване след природни бедствия. Околната среда има важна социална и икономическа стойност и следва да бъде взета предвид, за да се възстановяват щетите. През последната година вследствие на изменението на климата пожари опустошиха част от парка, но възстановяването беше осъществено без ЕСФ;
24. призовава за увеличаване на финансирането от ЕС за опазване на „Доняна“ и на всички национални паркове по „Натура 2000“ и за насърчаване на алтернативни устойчиви дейности в областта;
25. призовава Комисията и Парламента да признаят, че национален парк „Доняна“ продължава да е едно от местата с най-богато биологично разнообразие в ЕС, поради което е признат за обект на световното наследство и е посещаван и ценен от европейските граждани;
26. счита, че предвид емблематичната уникалност на „Доняна“ и качеството му на обект на световното наследство на ЮНЕСКО, защитата на природната местност е въпрос от общ интерес и като такъв трябва да се гарантира адекватно управление по отношение на решенията, които може да имат въздействие върху нейното бъдеще; подчертава, че освен критериите за правна сигурност и гаранции всички заинтересовани страни следва да бъдат надлежно информирани и да им бъде дадена своевременна възможност действително да вземат участие в процеса на вземане на решение.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	21.03.2019
Резултат от окончателното гласуване	+: 17 -: 0 0: 8
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marina Albiol Guzmán, Beatriz Becerra Basterrechea, Soledad Cabezón Ruiz, Pál Csáky, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Peter Jahr, Svetoslav Hristov Malinov, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs, Marlene Mizzi, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Clara Eugenia Aguilera García, Miltiadis Kyrkos, Julia Pitera, Ángela Vallina, Boris Zala
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Pilar Ayuso, Iratxe García Pérez, Verónica Lope Fontagné, Florent Marcellési, Marisa Matias, Francisco José Millán Mon, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

17	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Cecilia Wikström
EFDD	Eleonora Evi
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Marisa Matias, Ángela Vallina
PPE	Pál Csáky
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Soledad Cabezón Ruiz, Iratxe García Pérez, Miltiadis Kyrkos, Marlene Mizzi, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Boris Zala
VERST/ALE	Florent Marcellesi, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs

0	-

8	0
PPE	Pilar Ayuso, Rosa Estaràs Ferragut, Peter Jahr, Verónica Lope Fontagné, Svetoslav Hristov Malinov, Francisco José Millán Mon, Julia Pitera, Jarosław Wałęsa

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“